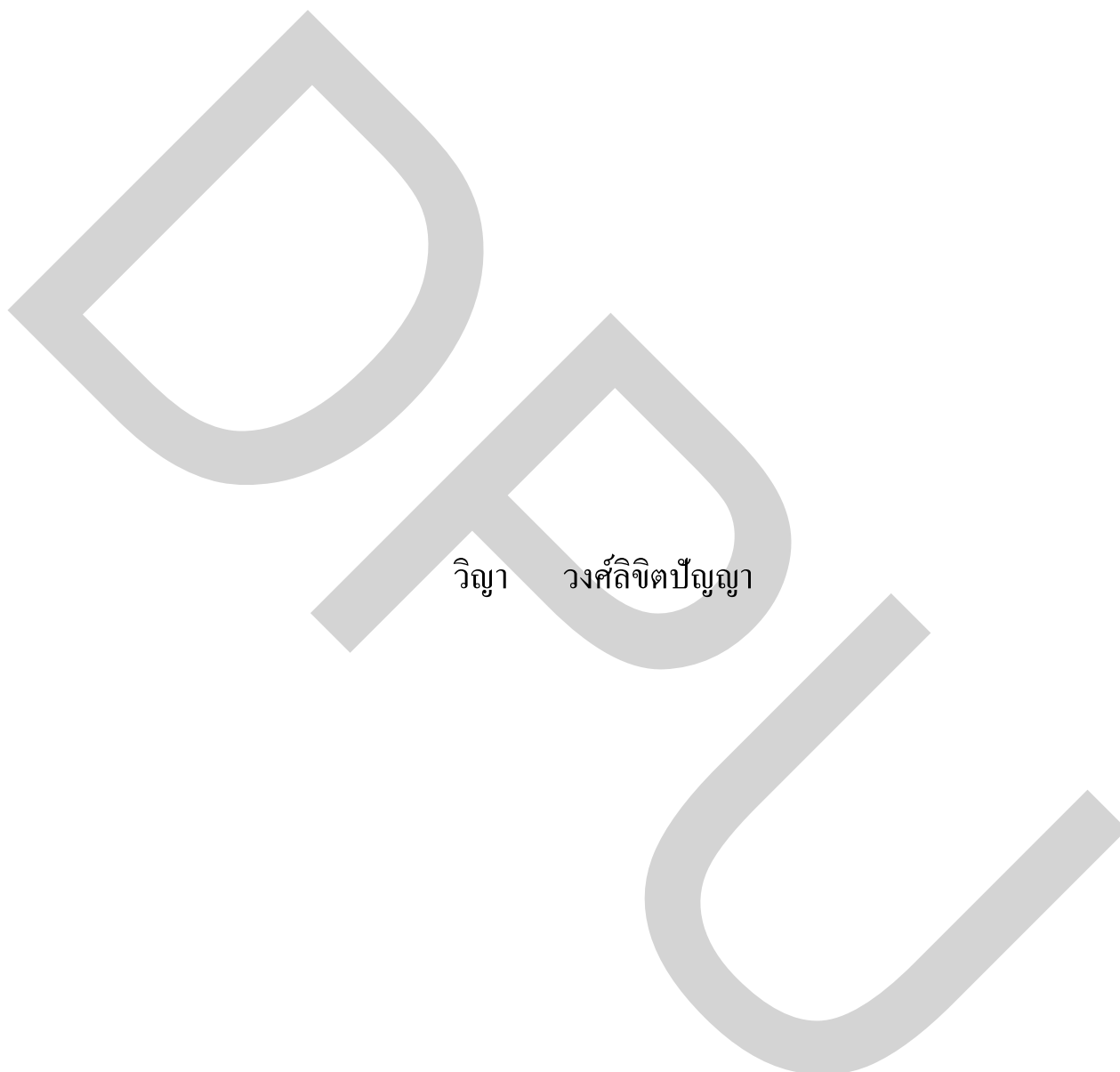

การศึกษาความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียน

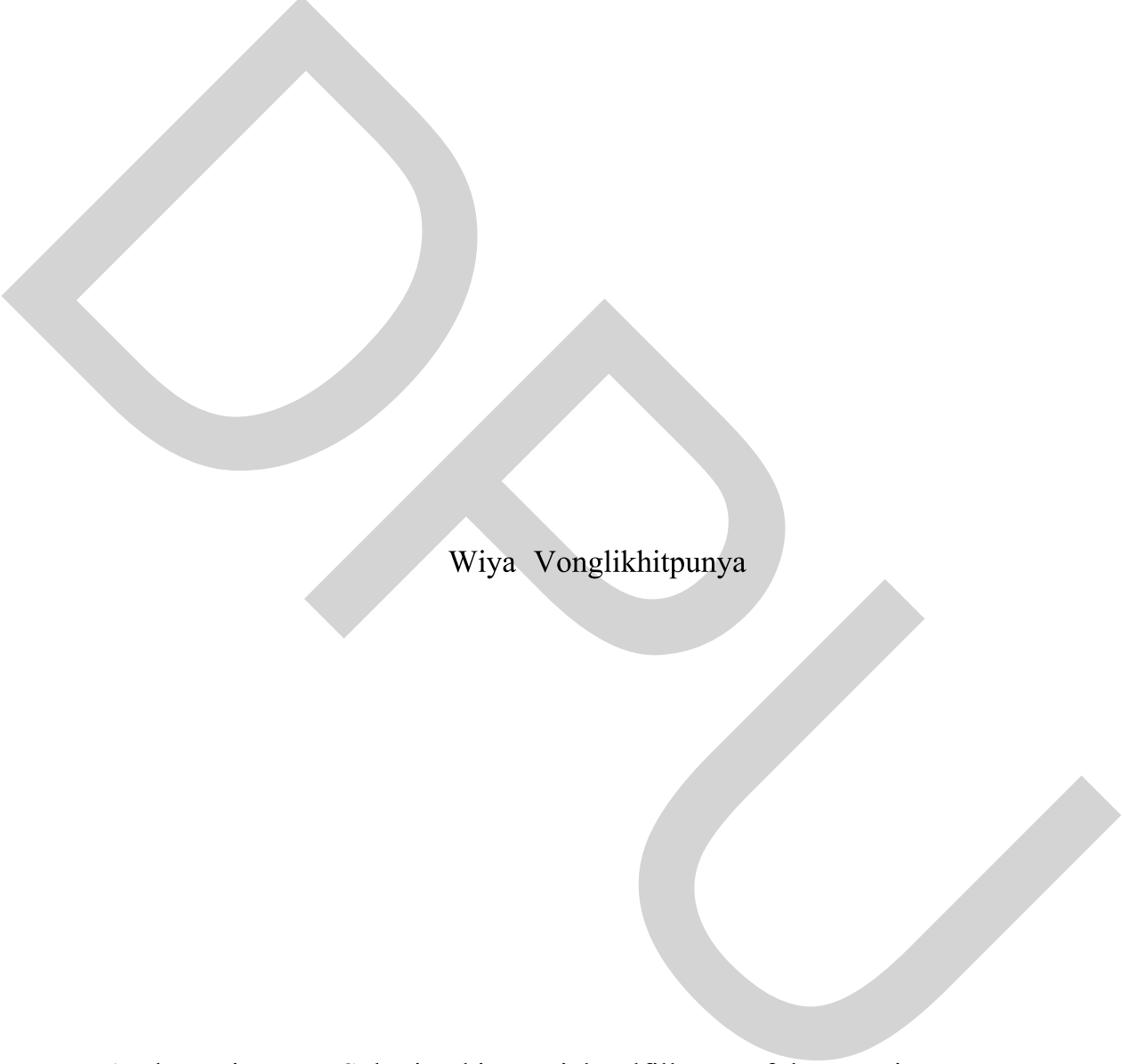
ที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาจีนในโรงเรียนเต็กก่าคุณธรรม

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ศีลภาสาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการจัดการการศึกษา วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

พ.ศ. 2558

A Study of the Opinions of the Parents towards
Teaching Chinese Language at TekkaDaruntham School

Wiya Vonglikhitpunya

A Thematic Paper Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Education
Department of Education Management
College of Education Science, Dhurakij Pundit University

2015

หัวข้อสารนิพนธ์	การศึกษาความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาจีนในโรงเรียนเด็กกำพร้าธรรม
ชื่อผู้เขียน	วิญา วงศ์จิตปัญญา
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ ดร. โชติ แยมแสง
สาขาวิชา	การจัดการการศึกษา
ปีการศึกษา	2557

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่องความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียน ที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาจีนในโรงเรียนเด็กกำพร้าธรรม มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงความคิดเห็นของผู้ปกครองต่อการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนเด็กกำพร้าธรรม กับเพื่อศึกษาถึงปัญหาข้อเสนอแนะของผู้ปกครองที่มีต่อการบริหารจัดการในการเรียนการสอนภาษาจีน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือ ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนเด็กกำพร้าธรรม จำนวน 108 คน เครื่องมือที่ใช้ ใช้เป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ผลการศึกษาพบว่า ความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาจีนในโรงเรียนเด็กกำพร้าธรรม ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้แก่ ด้านประโยชน์ ความสำคัญ และความจำเป็นของภาษาจีน ด้านความพึงพอใจการบริหารจัดการ ด้านจัดการเรียนการสอน ด้านความคาดหวังอยู่ในระดับมาก และด้านผลกระทบการเรียนการสอนภาษาจีนอยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ

ปัญหาและข้อเสนอแนะ

ด้านการจัดการเรียนการสอน พื้นฐานด้านภาษาจีนของนักเรียนยังไม่ดีนักและครูสอนภาษาจีนไม่เพียงพอ ควรปรับแผนการเรียนภาษาจีนให้มีคุณภาพขึ้น โดยเพิ่มครูผู้สอนที่เป็นเจ้าของภาษาที่เข้าใจภาษาไทยกับหลักการสอนให้เพียงพอ ให้มีสื่อการเรียนการสอนและจัดกิจกรรมในการสร้างทักษะให้นักเรียนเข้าใจภาษามากขึ้น ด้านการบริหารจัดการ โรงเรียนควรสร้างจิตสำนึกให้นักเรียนกับผู้ปกครอง ได้ตระหนักถึงความจำเป็นของการรู้ภาษาจีน เพราะการที่จะพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าทันสังคมโลกได้นั้น เด็กไทยในอนาคตจะต้องพูดภาษาต่างประเทศได้อย่างน้อยสองภาษาขึ้นไป

Thematic Paper Title	A Study of the Attitudes of the Parents towards Teaching Chinese Language at Tekka Daruntham School
Author	Wiya Vonglikhitpunya
Thematic Paper Advisor	Dr. Chot Yamsang
Department	Education Management
Academic Year	2014

ABSTRACT

The purpose of this study was to study the Attitudes of the Parents towards Tekka Daruntham School teaching Chinese language and to study the problem and suggestion from the parents of how the management of school for teaching Chinese language is. The population comprised 108 parents of this school. The instrument was a questionnaire. The statistics for data analysis were frequency, percentage, mean and standard deviation.

The findings were as follows :

Overall, parents in this school expressed attitudes at a high level. When individual aspects were taken into consideration, it was found that their attitudes towards Chinese language were the highest, towards their benefits, their important and necessary of Chinese language followed by their satisfaction toward management, Academic their expectation and respectively.

Problem and Recommendations :

Academic : Concerning Teaching basic of Chinese language to the students still weak and not enough of teacher. School should adjust by increasing the number of teacher who are Native speaker and are able to understand Thai language and teaching system. Instruction media and activities should be available more enough to build the students skill in learning. Toward the management, school should provide students and parents with the subconscious of how necessary is to learn Chinese language. To develop the country to progress up the world, Thai student should be able to speak at least more than two languages

กิตติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดีจากความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจาก รองศาสตราจารย์ ดร.กล้า ทองขาว ผู้อำนวยการหลักสูตรมหาบัณฑิต สาขาการจัดการการศึกษา ประธานกรรมการสอบ ผศ.ดร.ประยงค์ เนาวบุตร กรรมการสอบ ดร. โชติ เข้มแสง กรรมการสอบ และให้ความกรุณาเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ฉบับนี้ด้วย

ขอขอบคุณคณะอาจารย์วิทยาลัยครุศาสตร์มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตทุกท่านที่ได้ถ่ายทอดความรู้และข้อคิดเห็นที่มีคุณค่าตลอดจนช่วยแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ โดยตลอดผู้วิจัยขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอขอบคุณผู้บริหาร ครู เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง และนักเรียนโรงเรียนเต็กท่าคุณธรรม อ. ชุมแพ จ.ขอนแก่น ที่ให้ความร่วมมือช่วยเก็บแบบสอบถาม และขอขอบคุณผู้ปกครองนักเรียนทุกท่านที่ให้ข้อมูลในการทำวิจัยครั้งนี้จนเป็นผลสำเร็จอย่างดี

ขอขอบคุณเพื่อนๆทุกคนที่ช่วยเป็นกำลังใจ และให้คำแนะนำ ช่วยเหลือด้วยดีตลอดมา ประโยชน์และคุณค่าของสารนิพนธ์ฉบับนี้ผู้วิจัยขอมอบแด่ผู้มีพระคุณทุกท่าน

วิญา วงศ์ลิขิตปัญญา

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ฅ
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ง
กิตติกรรมประกาศ.....	จ
สารบัญตาราง.....	ซ
บทที่	
1. บทนำ.....	1
1.1 ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา.....	1
1.2 คำถามวิจัย.....	5
1.3 วัตถุประสงค์.....	5
1.4 กรอบแนวคิด.....	6
1.5 ขอบเขตการวิจัย.....	6
1.6 ผลที่คาดว่าจะได้รับ.....	7
1.7 นิยามศัพท์เฉพาะ.....	7
2. แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
2.1 นโยบายที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาจีนของกระทรวงศึกษาธิการ.....	8
2.2 ประวัติความมาของโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนในประเทศไทย.....	11
2.3 หลักสูตรและยุทธศาสตร์ส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาจีน.....	13
2.4 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความคิดเห็นความพึงพอใจและความคาดหวัง.....	17
2.5 ข้อมูลเกี่ยวกับโรงเรียนเต็ก่าธรณธรรม.....	21
2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	28
3. ระเบียบวิธีวิจัย.....	32
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	32
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	33
3.3 วิธีสร้างเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย.....	34

สารบัญ

บทที่	หน้า
3.4 วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล.....	35
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	35
3.6 สถิติที่ใช้.....	35
4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	36
4.1 ข้อมูลเกี่ยวกับส่วนบุคคลของผู้ปกครองนักเรียน.....	37
4.2 การวัดความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาจีน.....	37
4.3 ปัญหาและข้อเสนอแนะ.....	41
5. สรุปผลการวิจัยอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	50
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	50
5.2 อภิปรายผลการศึกษา.....	52
5.3 ข้อเสนอแนะจากข้อค้นพบในผลการวิจัย.....	57
บรรณานุกรม.....	60
ภาคผนวก.....	64
ประวัติผู้เขียน.....	72

สารบัญ

ตารางที่	หน้า
4.1 สภาพทั่วไปเกี่ยวกับผู้ปกครอง.....	37
4.2 ด้านประโยชน์ความสำคัญและความจำเป็นของภาษาจีน.....	41
4.3 ด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน.....	42
4.4 ด้านผลกระทบการเรียนการสอนภาษาจีน.....	44
4.5 ด้านความพึงพอใจในการบริหารจัดการ.....	45
4.6 ด้านความคาดหวังที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาจีน.....	46
4.7 ระดับความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนภาษาจีนในด้านภาพรวม.....	47

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา

ปัจจุบันในการติดต่อสื่อสารเป็นไปอย่างรวดเร็วด้วยความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีที่ทันสมัย ปรากฏการณ์ในศตวรรษที่ 21 ที่เห็นได้ชัดเจน คือการแข่งขันของสังคมโลกที่เจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนโดดเด่นอยู่บนเวทีโลกด้วยบทบาทของชาติมหาอำนาจทางเศรษฐกิจ อักษรจีนมีความสำคัญขึ้นเรื่อยๆ และสิ่งหนึ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้คือการใช้ภาษา ด้วยภาวะทางสังคมและธุรกิจการค้า ประเทศจีนนับวันมีบทบาทยิ่งขึ้น ทั่วโลกมีชนชาวจีนจำนวนมากอาศัยอยู่เกือบทุกประเทศ ภาษาจีนจึงนับเป็นภาษาสากลที่สำคัญอีกภาษาหนึ่ง ชาวจีนที่อพยพเข้ามาพึ่งพระบรมโพธิสมภาร ถึงแม้เปลี่ยนแปลงสัญชาติเป็นคนไทย ก็ยังรักษาจารีตประเพณีเดิม และถึงแม้ลูกหลานจะเข้าเรียนภาษาไทยก็ตาม แต่พ่อแม่จะสอนให้ลูกหลานเรียนภาษาจีนด้วย พ่อค้าคหบดีเชื้อสายจีนในประเทศไทยในหลายจังหวัด ได้ร่วมกันจัดตั้งโรงเรียนให้เยาวชนได้ศึกษาเล่าเรียนหนังสือ ทั้งภาษาไทยและภาษาจีน ระยะเวลากว่า 100 ปีที่ผ่านมา วัฒนธรรมของคนไทยเชื้อสายจีนยังฝังแน่นไม่แปรเปลี่ยน แต่การใช้ภาษาเปลี่ยนแปลงไปมาก ปัจจุบันลูกหลานชาวจีนพูดภาษาจีนไม่ค่อยได้หรือพูดภาษาจีนไม่เป็น จีนยุคใหม่ซึ่งมีประชากรมากกว่า 1,300 ล้านคนใน 35 มณฑล พูดภาษาท้องถิ่นไม่เหมือนกัน รัฐบาลบังคับให้สอนภาษาจีนกลางแก่เยาวชนทั่วประเทศ ในอนาคตจีนจะมีภาษาเดียวคือ ภาษาจีนกลาง อดีตมองดูโลกกว้าง ปัจจุบันแคบชนิดเดียว การเดินทางขนส่งแสนจะสะดวกสบาย การสื่อสารเป็นไปอย่างรวดเร็ว การแข่งขันทางธุรกิจมีความรุนแรงการใช้ภาษาต่างประเทศทั้งภาษาอังกฤษหรือภาษาจีนมีความสำคัญยิ่ง (กรรณา เลิศบุทธิบุญญา, 2555)

ความสำคัญของการเรียนภาษาจีนตามความคิดเห็นของคนจีนในประเทศไทยหรือคนไทยเชื้อสายจีนนั้นเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็น เพราะนอกจากจะได้รับการเรียนรู้ทางด้านภาษาไทยแล้ว ยังได้เรียนรู้วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณีและวิถีชีวิตแบบจีนด้วย ความคิดดังกล่าวเป็นที่ยอมรับในหมู่คนจีนในประเทศไทย และเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะใช้ถ่ายทอดวัฒนธรรมจีนที่นอกเหนือจากครอบครัวแล้ว ก็คือโรงเรียนจีนหรือโรงเรียนเอกชนเพื่อสอนภาษาจีน ยิ่งไปกว่า

นั้นการศึกษาของลูกหลาน ชาวจีนจะถือว่าเป็นสิ่งสำคัญจึงพยายามให้มีการจัดการศึกษาเพื่อลูกหลานและเกิดเป็นโรงเรียนสอนภาษาจีนในประเทศไทยขึ้น

ชาวจีนในประเทศไทย ส่วนใหญ่เป็นชาวจีนที่มีสัญชาติไทย ซึ่งเรียกกันทางวิชาการว่า ชาวจีนโดยวัฒนธรรม (Culture Chinese) ส่วนชาวจีนที่เป็นคนต่างด้าวนั้นมีจำนวนน้อย ได้มีผู้วิเคราะห์ชาวจีนในประเทศไทย โดยจำแนกออกเป็นกลุ่มภาษาต่างๆ ปรากฏว่าชาวจีนในประเทศไทยส่วนใหญ่เป็นชาวจีนลูกหลานจีน ซึ่งมีสัญชาติไทย มิใช่ชาวจีนแท้ๆ ทั้งหมด ซึ่งทางราชการมีเจตจำนงที่จะให้ลูกหลานจีนในประเทศไทยได้มีจิตใจเป็นคนไทย จึงได้จัดการศึกษาให้ได้เข้าเรียนเช่นเดียวกับเด็กไทย

การศึกษาของคนไทยเชื้อสายจีนนั้น เดิมมีการจัดตั้งโรงเรียนเฉพาะกลุ่มของตนขึ้นเรียกว่า โรงเรียนจีน ต่อมาทางการให้เรียกว่า โรงเรียนราษฎร์เพื่อสอนภาษาจีน ปัจจุบันเปลี่ยนเป็นโรงเรียนเอกชนเพื่อสอนภาษาจีน เพื่อให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2525 มาจนถึงปัจจุบัน

โรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน เป็นโรงเรียนเอกชนตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2525 ประถมศึกษา มาตรา 154 และประเภทโรงเรียนการกุศลผู้ด้อยโอกาส 15(3) ส่วนใหญ่เปิดทำการสอนชั้นอนุบาลถึงชั้นประถมศึกษา บางโรงเรียนเปิดสอนตั้งแต่ชั้นอนุบาลถึงมัธยมปลาย

โรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนทุกระดับ จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ และอนุญาตให้สอนภาษาจีนเป็นวิชาเอกหลักสูตร สัปดาห์ละ 5 - 10 ชั่วโมง ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 6 และจัดให้วิชาภาษาจีนเป็นวิชาเลือกในชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนส่วนมากจะมีลักษณะการจัดการศึกษาเพื่อการกุศล ผู้รับใบอนุญาตส่วนใหญ่เป็นนิติบุคคลที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษา เช่น มูลนิธิ สมาคมศิษย์เก่า เป็นต้น โรงเรียนประเภทนี้นอกจากได้รับเงินอุดหนุนจากรัฐบาล 40% หรือ 60% แล้ว ยังได้รับเงินช่วยเหลือ บริจาคจากบุคคลที่มีฐานะในท้องถิ่นนั้นๆ ตลอดจนการหารายได้จากการจัดงานเนื่องในวันสำคัญตามประเพณีนิยมของชาวจีน เพื่อนำมาเป็นค่าใช้จ่ายของโรงเรียน ค่าใช้จ่ายของโรงเรียนประเภทนี้ค่อนข้างสูง เนื่องจากต้องจ้างครูสอนภาษาจีน ซึ่งขาดแคลนเป็นอย่างมากในอัตราจ้างที่สูง

โรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนเป็นโรงเรียนที่นอกจากจะต้องดำเนินการกิจการภายใต้พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชนสอน พ.ศ. 2525 และระเบียบที่เกี่ยวข้องแล้ว ยังปฏิบัติตามนโยบายของรัฐบาล ซึ่งกำหนดโดยมติคณะรัฐมนตรีเป็นการเฉพาะอย่างเคร่งครัดอีกด้วย ทั้งนี้ป้องกันปัญหาอันจะเกิดขึ้นและมีผลกระทบต่อความมั่นคงในชาติด้วย ดังนั้นนโยบายในการจัดการศึกษา

ของโรงเรียนประเภทนี้ในอดีตที่ผ่านมาส่วนใหญ่ จะมีมาตรการควบคุมโรงเรียนอย่างเคร่งครัดและจำกัดจำนวนโรงเรียนมิได้จัดตั้งหรือขยายกิจการเพิ่มขึ้น ไม่มีการส่งเสริมและพัฒนาอย่างจริงจัง และนโยบายดังกล่าวก็เหมาะสมกับสภาพในขณะนั้น

ในการที่รัฐบาลได้ควบคุมดูแลเฉพาะโรงเรียนสอนภาษาจีนด้วยมาตรการที่เข้มงวดตลอดมาโดยมิได้มีการส่งเสริมหรือพัฒนา เช่น โรงเรียนประเภทอื่น ทำให้สมาคมจีนต่างๆ เห็นว่า ในปัจจุบันนี้ประเทศไทยมีสัมพันธไมตรีกับต่างประเทศอย่างกว้างขวาง มีการติดต่อค้าขายกับประเทศต่างๆ ทั้งกลุ่มเสรีนิยมและกลุ่มสังคมนิยม รัฐบาลได้เล็งเห็นว่าการที่ประเทศชาติจะเจริญก้าวหน้าทางเศรษฐกิจจำเป็นต้องมีสัมพันธไมตรีกับต่างประเทศอย่างกว้างขวาง มีการติดต่อค้าขายกับทุกประเทศ ไม่ว่าจะเป็นกลุ่มเสรีนิยม หรือสังคมนิยม ประกอบกับสภาพการณ์ของโลกที่ได้คลี่คลายไปในทางที่ดี สมาคมที่เกี่ยวข้องกับชาวจีน ผู้บริหารโรงเรียนจึงได้มีหนังสือหาหรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการและกระทรวงศึกษาธิการได้มอบให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนพิจารณา (กรุณา เลิศพุทธิบุญโญ, 2543)

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนได้ประมวลเรื่องที่มีสมาคมจีนและผู้รับใบอนุญาตโรงเรียนสอนภาษาจีนจำนวน 4 กลุ่ม ได้มีหนังสือเรียนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการให้พิจารณาเรื่องต่างๆ รวม 5 เรื่อง คือ

1. ขอย้ายชั้นอนุบาล
2. ขอเพิ่มชั่วโมงวิชาภาษาจีนจากสัปดาห์ละ 5 ชั่วโมง เป็นสัปดาห์ละ 10 ชั่วโมง
3. ขอเพิ่มวิชาภาษาจีนอีกสัปดาห์ละ 5 ชั่วโมง ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6
4. ขอเพิ่มวิชาภาษาอังกฤษนอกหลักสูตรชั้นประถมศึกษาปีที่ 1- 4 อีกสัปดาห์ละ 5 ชั่วโมง
5. ขอสอนภาษาจีนเวลาพิเศษ (สถาบันสอนภาษาจีน)

และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการได้เชิญผู้แทนสมาคมโรงเรียนดังกล่าว มาประชุมเพื่อทราบความต้องการที่แท้จริงของเขาเหล่านั้น เมื่อวันที่ 18 มกราคม 2532 และได้ส่งเรื่องดังกล่าวให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนทราบ ความเห็นของที่ประชุมมีความเห็นว่าการเรียนภาษาจีนไม่ก่อให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งชาติกลับเป็นประโยชน์ต่อสังคมและเศรษฐกิจของประเทศ วิธีการและกระบวนการในการดำเนินการเรียนการสอนควรเป็นโดยบริสุทธิ์ใจเปิดเผยให้ประโยชน์ต่อเยาวชนของชาติอย่างแท้จริง รวมทั้งมีอิสระในการดำเนินการในกรอบของกฎหมายและมีให้เกิดปัญหาการแบ่งแยกขึ้น หากสภาพสังคมและเศรษฐกิจในปัจจุบันมีความจำเป็นต้องการให้ภาษาจีน เพื่อการติดต่อในด้านการค้าขาย ก็ควรผ่อนปรนให้เปิดสอนภาษาจีน

ในระดับประถมศึกษาทั้งภาษาจีนและภาษาอังกฤษเพื่อให้นักเรียนเลือกเรียนได้อย่างเสรีโดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (สช.) ได้กำหนดนโยบายเกี่ยวกับการสอนภาษาจีนในโรงเรียนเอกชนไว้หลายข้อดังนี้

1. นโยบาย พ.ศ. 2503 กำหนดให้โรงเรียนเปิดสอนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1- 4 อนุญาตให้สอนภาษาจีนเป็นวิชาเอกหลักสูตร สัปดาห์ละไม่เกิน 5-10 ชั่วโมง และห้ามขยายชั้นเรียน กิจการ โอนย้ายสถานที่ รวมทั้งห้ามจัดตั้ง
2. นโยบาย พ.ศ. 2521 อนุญาตให้ขยายชั้นเรียนจาก ป.1- 4 เป็น ป.1- 6 และอนุญาตให้สอนภาษาจีนในชั้น ป.1- 4 สัปดาห์ละไม่เกิน 5 ชั่วโมง ส่วน ป.5 – 6 ไม่อนุญาตให้สอนภาษาจีนแต่อนุญาตให้สอนภาษาอังกฤษในกลุ่มประสบการณ์พิเศษ
3. มติคณะรัฐมนตรี วันที่ 4 กุมภาพันธ์ 2535 อนุญาตให้เปิดสอนภาษาต่างประเทศได้ ทุกภาษาตามหลักสูตรสามัญศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการซึ่งได้มีผลทำให้โรงเรียนสอนภาษาจีนสามารถเปิดสอนตั้งแต่ชั้นอนุบาลถึงมัธยมศึกษาได้ แต่ชั้นที่ขยายจะไม่ได้รับเงินอุดหนุน ดังนั้นโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนบางโรงเรียนได้รับเงินอุดหนุนเฉพาะระดับประถมศึกษาเท่านั้น ปัจจุบันโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนบางโรงเรียน ได้รับอนุญาตให้สอนภาษาจีน สัปดาห์ละ 5-10 ชั่วโมง เช่นเดียวกับโรงเรียนที่ได้รับเงินอุดหนุน

จากนโยบายการสอนภาษาจีนของโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนตามมติคณะรัฐมนตรี เรื่องการกำหนดนโยบายการสอนต่างประเทศและโรงเรียนสอนภาษาจีน เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพปัจจุบัน (คณะกรรมการการศึกษาเอกชน : เอกสารประกอบการประชุมคณะรัฐมนตรี เรื่องการกำหนดนโยบายการสอนภาษาต่างประเทศ และข้อมูลโดยสังเขปเกี่ยวกับโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน, กองนโยบายพิเศษ 2541)

ทำให้การสอนภาษาจีนของโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนมีทิศทางที่ดีขึ้นแต่จากหลักสูตรภาษาจีน ปี พ.ศ. 2503 ของกระทรวงศึกษาธิการและแบบเรียนภาษาจีนชั้น ป.1- 4 ซึ่งจัดทำ เมื่อ พ.ศ. 2521 มีสภาพที่ไม่เหมาะสมกับสภาพปัจจุบันปี 2541 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนได้มีการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรภาษาจีนชั้นประถมศึกษาปีที่ ป.1- 6 เสนอกรมวิชาการพิจารณาแล้วแจ้งผลให้ทราบว่าขัดกับโครงสร้างหลักสูตรประถมศึกษา ดังนั้นวิชาภาษาจีนจึงยังคงเป็นวิชาเอกหลักสูตรในระดับประถมศึกษา (ข้อมูลจากกลุ่มพัฒนาบุคลากร กองนโยบายพิเศษสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน)

และจากการที่วิชาภาษาจีนเป็นวิชาเอกหลักสูตรในระดับประถมศึกษา จึงเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ผู้ปกครองส่วนใหญ่มิ่คำนึงต่อการเรียนภาษาจีน ส่งลูกหลานมาเรียนในโรงเรียนสอนภาษาจีน แต่ก็มีควมวิตกกังวลว่าการเรียนภาษาจีนจะมีผลกระทบต่อการเรียนวิชาสามัญ

เนื่องจากผลสัมฤทธิ์หรือผลการเรียนภาษาจีนไม่มีผลต่อการเรียนในระดับสูง แต่ในกรณีที่ผู้เรียนให้ความสนใจกับการเรียนภาษาจีนเป็นพิเศษและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนดี ก็เกิดจากผู้ปกครองที่ให้ความสำคัญกับภาษาจีนมีส่วนส่งเสริมสนับสนุน

ผู้ศึกษาในฐานะที่เป็นผู้รับใบอนุญาตโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน ได้ทำงานและคลุกคลีอยู่กับโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนมาตลอด มองเห็นสภาพปัญหาของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาจีน จึงมีความประสงค์ที่จะศึกษาความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาจีนในโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน เพราะการศึกษาเรื่องนี้จะทำให้ทราบถึงความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาจีนว่าอยู่ในระดับใด ส่งผลให้ผู้ศึกษาสามารถนำผลของการศึกษาครั้งนี้ไปปรับปรุงและพัฒนากระบวนการเรียนการสอนของโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนให้ทันสมัย สอดคล้องกับหลักสูตรขั้นพื้นฐานและหลักสูตรแกนกลาง เพื่อให้ตรงตามสภาพของสังคมและความต้องการของชุมชนท้องถิ่น และเพื่อนำไปเป็นข้อมูลแนวทางในการพัฒนาโรงเรียนให้มีคุณภาพ และมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นต่อไป

1.2 คำถามการวิจัย

1.2.1 ผู้ปกครองนักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนเด็กก่าตรุณธรรม เป็นอย่างไร

1.2.2 ปัญหาและข้อเสนอแนะของผู้ปกครองนักเรียนต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนมีอะไรบ้าง

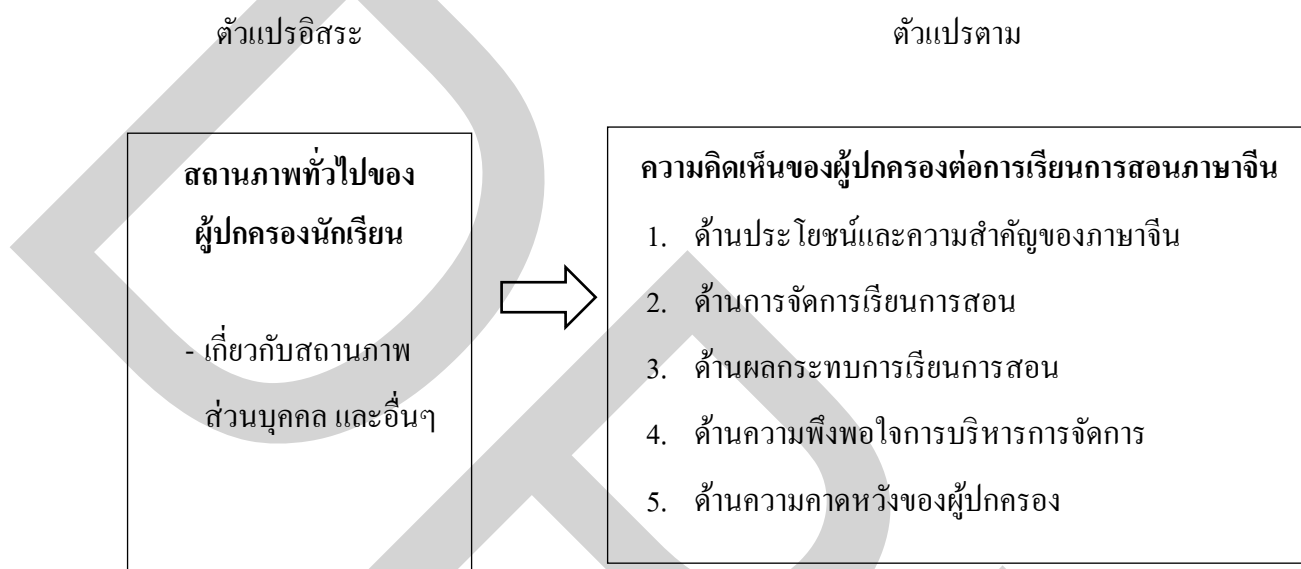
1.3 วัตถุประสงค์

1.3.1 เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนเด็กก่าตรุณธรรม

1.3.2 เพื่อศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนโรงเรียนเด็กก่าตรุณธรรม

1.4 กรอบแนวคิด

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และนำมากำหนดกรอบแนวคิด ดังนี้

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

1.5.1 ด้านเนื้อหา ความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนภาษาจีนด้านประโยชน์และความสำคัญของภาษาจีน ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านผลกระทบท่อการเรียนการสอน ด้านความพึงพอใจในการบริหารจัดการ และด้านความคาดหวัง

1.5.2 ด้านประชากร คือ ผู้ปกครองของนักเรียนโรงเรียนเด็กกำพร้าธรรม อ.ชุมแพ จ.ขอนแก่น จำนวน 356 คนกลุ่มตัวอย่างคือ ผู้ปกครองของนักเรียนโรงเรียนเด็กกำพร้าธรรม จำนวน 108 คน โดยเลือกมาจากการสุ่มประชากร

1.5.3 ด้านเวลา ปีการศึกษา 2556

1.6 ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1.6.1 ทราบถึงความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียน ที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาจีนในโรงเรียนเต็กก่าคุณธรรมในด้านต่างๆ

1.6.2 ใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงหลักสูตรวิชาภาษาจีนให้สอดคล้องกับหลักสูตรขั้นพื้นฐาน หลักสูตรแกนกลาง เพื่อสนองความต้องการของผู้ปกครองอย่างแท้จริง

1.6.3 เพื่อใช้เป็นประโยชน์ต่อผู้บริหาร โรงเรียน ครู และผู้เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน สำหรับผู้ใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขส่งเสริม และพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียนเต็กก่าคุณธรรมให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

1.7 นิยามศัพท์เฉพาะ

โรงเรียน หมายถึง โรงเรียนเต็กก่าคุณธรรม อ.ชุมแพ จ.ขอนแก่น

ความคิดเห็น หมายถึง ทศนคติและความรู้สึกที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาจีนในโรงเรียนเต็กก่าคุณธรรม แบ่งออกเป็น 5 ด้าน คือ

1. ด้านประโยชน์และความสำคัญ หมายถึง บทบาทของการใช้ภาษาจีนในปัจจุบันและอนาคต

2. ด้านการจัดการเรียนการสอน หมายถึง การจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ โดยมีวิชาภาษาจีนเป็นเป็นวิชานอกหลักสูตรที่มีความสำคัญเหมือนวิชาสามัญทั่วไป

3. ด้านผลกระทบการเรียนการสอน หมายถึง การจัดการให้มีการเรียนการสอนภาษาจีนในโรงเรียนที่เรียนหลักสูตรภาษาไทย มีผลกระทบต่อความมั่นคงหรือการปกครองของสังคมเพียงใด

4. ด้านความพึงพอใจในการบริหารจัดการ หมายถึง ความมีวิสัยทัศน์ของผู้บริหาร และความพึงพอใจของผู้ปกครองต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน

5. ด้านความคาดหวังที่มีต่อการเรียนภาษาจีน หมายถึง ความคาดหวังที่จะใช้ภาษาจีนในด้านการสื่อสาร ประกอบอาชีพในด้านต่างๆ

ผู้ปกครองนักเรียน หมายถึง บิดา มารดา ญาติ หรือผู้ที่บิดา มารดา ไว้วางใจให้รับผิดชอบและดูแลนักเรียนที่กำลังศึกษาในโรงเรียนเต็กก่าคุณธรรม

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การศึกษาเจตคติของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาจีนในโรงเรียนเด็กกำพรชณธรรม ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยมีรายละเอียดดังนี้

- 2.1 นโยบายที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาจีนของกระทรวงศึกษาธิการ
- 2.2 ประวัติความเป็นมาของโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนในประเทศไทย
- 2.3 หลักสูตรและยุทธศาสตร์ส่งเสริมการเรียนภาษาจีน
- 2.4 แนวคิด ทฤษฎี เกี่ยวกับความคิดเห็น ความพึงพอใจและความคาดหวัง
- 2.5 ข้อมูลเกี่ยวกับโรงเรียนเด็กกำพรชณธรรม
- 2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 นโยบายที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาจีนของกระทรวงศึกษาธิการ

การจัดการการศึกษาของเอกชนนับว่ามีความสำคัญต่อการพัฒนาคนและประเทศชาติ สามารถช่วยแบ่งเบาภาระในการจัดการศึกษาของชาติได้เป็นอย่างมาก ด้วยเหตุนี้รัฐจึงมีนโยบายส่งเสริมการมีส่วนร่วมของเอกชน ได้กำหนดไว้ในกฎหมายสำคัญ คือ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 มาตรา 43 ให้การจัดการศึกษาของรัฐต้องคำนึงถึงการมีส่วนร่วม ของเอกชน มาตรา 81 กำหนดให้รัฐต้องสนับสนุนเอกชนจัดการศึกษาอบรมให้เกิดความรู้คุณธรรม และในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 มาตรา 80 ตอนหนึ่งกล่าวว่า ส่งเสริมและสนับสนุนเอกชนจัดและมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา เพื่อพัฒนามาตรฐานคุณภาพการศึกษาให้เท่าเทียมและสอดคล้องกับแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ได้กำหนดหลักการสำคัญประการหนึ่งของการจัดการศึกษา คือ ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา และได้ระบุไว้ในหมวด 5 การบริหารและจัดการศึกษา ส่วนที่ 3 การบริหารและ

จัดการศึกษาของเอกชนมาตรา 43 ให้เอกชนมีอิสระในการบริหารจัดการ โดยมีแนวปฏิบัติในการกำกับ ติดตาม ประเมินคุณภาพ และมาตรฐานการศึกษาเช่นเดียวกับของรัฐ มาตรา 45 ให้รัฐกำหนดนโยบาย และมาตรการที่ชัดเจนในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของเอกชนในการจัดการศึกษา โดยรัฐต้องคำนึงถึงผลกระทบต่อการจัดการศึกษาของเอกชน และในมาตรา 46 ยังกำหนดว่า รัฐต้องให้การสนับสนุนด้านเงินอุดหนุน การลดหย่อน หรือยกเว้นภาษี และสิทธิประโยชน์อื่นที่เป็นประโยชน์ทางการศึกษาตามความเหมาะสม รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนด้านวิชาการเพื่อให้สถานศึกษาเอกชนมีมาตรฐาน และสามารถพึ่งตนเองได้

ในด้านการมีส่วนร่วมของโรงเรียนเอกชนในการช่วยแบ่งเบาภาระในการจัดการศึกษาของรัฐ จากรายงานผลการประเมินการมีส่วนร่วมของเอกชนในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่าโรงเรียนเอกชนช่วยลดภาระงบประมาณของรัฐในการจัดการศึกษาของค่าใช้จ่ายด้านการศึกษาโดยรวม เมื่อพิจารณาจากงบประมาณประจำปีของกระทรวงศึกษาธิการปี 2554 ซึ่งเท่ากับ 41,083,856,900 ล้านบาท โรงเรียนเอกชนได้ช่วยแบ่งเบาภาระของรัฐในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ถึง 4,053,414,500 ล้านบาท หากพิจารณาย้อนหลัง 2 ปี (พ.ศ. 2552 – 2553) โรงเรียนเอกชนได้ช่วยแบ่งเบาภาระของรัฐในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานถึง 46,185,600,900 ล้านบาท (แผนปฏิรูปราชการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2554 สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ)

โรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน เป็นโรงเรียนเอกชนอีกประเภทหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการจัดการศึกษา ซึ่งอยู่ภายใต้การกำกับของมูลนิธิหรือสมาคม และอยู่ในสังกัดกองโรงเรียนนโยบายพิเศษ สำนักคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

การเรียนภาษาจีนในประเทศไทย นอกจากจะได้รับการเรียนรู้ทางด้านภาษาแล้ว ยังได้เรียนรู้วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี และวิถีชีวิตแบบจีนด้วย เครื่องมือที่สำคัญที่จะถ่ายทอดวัฒนธรรมจีน ที่นอกจากครอบครัวแล้ว ก็คือโรงเรียนจีนหรือโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน ในปี พ.ศ. 2518 ประเทศไทยและประเทศจีนได้สถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตระหว่างกันขึ้น การเรียนการสอนภาษาจีนก็ยังไม่ได้รับอนุญาตให้เปิดสอนเสรี ทั้งนี้เกิดจากการเปลี่ยนแปลงรัฐบาลจากหม่อมราชวงศ์ คึกฤทธิ์ ปราโมช เป็นรัฐบาลของ นายธานินทร์กรัยวิเชียร ซึ่งเป็นนายกรัฐมนตรี ในปีพ.ศ. 2519 ได้วางกรอบการสอนภาษาจีนและภาษาต่างประเทศอื่นๆ ให้สอนสัปดาห์ละ 5 ชั่วโมง ทั้งที่ก่อนปีพ.ศ. 2518 โรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนสามารถจัดการสอนได้ไม่เกิน 6 ชั่วโมง ต่อสัปดาห์ แต่ไม่อนุญาตให้เปิดโรงเรียนสอนภาษาจีนเพิ่มใหม่ ต่อมาปีพ.ศ. 2535 ในสมัยรัฐบาลนายอานันท์ ปันยารชุน มีมติให้โรงเรียนเอกชนสอนภาษาต่างประเทศได้อย่างเสรี ภาษาจีนจึงได้รับ

การยกระดับเทียบเท่าวิชาต่างประเทศอื่นๆ (สุสดี คีตวรนาฏ, 2555 :สัมภาษณ์) และเมื่อประเทศจีนมีบทบาทสำคัญในสังคมโลก ก็ทำให้รัฐบาลไทยส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนอย่างจริงจัง ในปัจจุบันนี้ ภาษาจีนถือได้ว่าเป็นภาษาต่างประเทศที่มีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนกว่าภาษาอื่นๆ จากกระแสความนิยมของการเรียนภาษาจีนในประเทศไทยก่อให้เกิดปัญหาต่างๆ มากมาย สามารถสรุปได้ดังนี้ (ศูนย์จีนศึกษา สถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2551)

1) ความต้องการเรียนภาษาจีนมีมาก เกินกว่าที่โรงเรียนจีนจะรับได้ เห็นได้จากการเปิดสอนภาษาจีนในโรงเรียนต่างๆ ทั้งของรัฐและเอกชน หรือการส่งนักเรียนนักศึกษาไปเรียนต่อในประเทศจีน มีจำนวนนักเรียนไทยที่ศึกษาต่ออยู่ในอันดับที่ 4 รองจากเกาหลี สหรัฐอเมริกา และญี่ปุ่น

2) ประสิทธิภาพการเรียนต่ำ ผู้เรียนจำนวนมากไม่สามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3) ขาดแคลนครูผู้สอน กระทรวงศึกษาธิการต้องขอครูอาสาสมัครชาวจีนมาจากการจีนจำนวนกว่า 1,000 คน ในแต่ละปี ให้มาช่วยสอนในระดับต่างๆ ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษา มัธยม และอาชีวศึกษา

4) แบบเรียนที่ใช้ในประเทศไทยขาดความเหมาะสม แบบเรียนที่นิยมใช้ไม่ว่าจะเป็นการเรียนการสอนในระบบหรือนอกระบบ ต่างใช้แบบเรียนที่สอนนักเรียนต่างชาติในประเทศจีน

5) วิธีสอนไม่สามารถตอบสนองความสามารถของผู้เรียน ครูผู้สอนขาดเทคนิคการสอนที่จะดึงดูดให้ผู้เรียนตั้งใจเรียนและสนใจเรียนภาษาจีน

“โรงเรียนจีน” ถือว่าเป็นต้นแบบการเรียนการสอนภาษาจีน เนื่องจากโรงเรียนส่วนใหญ่เปิดทำการสอนยาวนานมากกว่า 50 ปี มีนักเรียนประมาณ 93,883 คน ส่วนโรงเรียนรัฐและเอกชนเพิ่งเปิดการเรียนการสอน หลังจากที่ภาษาจีนถูกกำหนดให้เป็นหนึ่งในวิชาสอบเข้ามหาวิทยาลัยในปี พ.ศ. 2541 ปัจจุบันมีนักเรียนทั้งสิ้นประมาณ 250,000 คน รวมนักเรียนที่เรียนในระดับชั้นประถมศึกษาและมัธยมศึกษาว่า 328,700 คน (กรรณา เลิศพุฒิภิญโญ, 2555)

การจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนบังคับให้นักเรียนทุกคนเรียน โดยเน้นในระดับประถมศึกษา มีชั่วโมงต่อสัปดาห์อยู่ระหว่าง 5 ชั่วโมง หรือ 10 ชั่วโมง ต่อสัปดาห์ ความแตกต่างของชั่วโมงเรียนนี้ ขึ้นอยู่กับการให้ความสำคัญของผู้บริหารโรงเรียน ส่วนในโรงเรียนรัฐเน้นสอนในระดับมัธยมศึกษา เปิดวิชาภาษาจีนเป็นวิชาเลือกเสรีหรือ

กิจกรรมชุมนุมแต่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนที่มีความพร้อมจะเปิดแผนการสอนให้นักเรียน เลือกเรียน โดยส่วนมากเปิดสอน 2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

โรงเรียนเอกชนจัดการสอนภาษาจีนเช่นเดียวกับโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนแต่โรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน จัดสอนวิชาภาษาจีนตามหลักสูตรสถาบันศึกษาเช่นเดียวกับวิชาภาษาอังกฤษทั้งในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา สำหรับโรงเรียนเอกชนสอนจัดสอนภาษาจีนเป็นวิชาเสริมและในระดับมัธยมศึกษาจัดเป็นวิชาเลือกเสรี ด้วยความแตกต่างของการให้ความสำคัญใน การจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน และโรงเรียนเอกชนจัดสอนภาษาจีน ก่อให้เกิดความสูญเสียทรัพยากร กล่าวคือ การเรียนไม่มีความต่อเนื่อง เพราะโรงเรียนเอกชนจะให้ความสำคัญระดับประถมศึกษา ส่วนโรงเรียนรัฐจะเน้นระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย การเรียนภาษาจีนจึงขาดหายไปช่วงกลางในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งนำไปสู่การเสียเวลาต้องมาเริ่มต้นเรียนใหม่ เมื่อเปลี่ยนระดับชั้นหรือเปลี่ยนโรงเรียน นักเรียนไม่สามารถพัฒนาความรู้ต่อยอดทางการศึกษาได้อย่างต่อเนื่อง เมื่อจะเรียนภาษาจีนในระดับอุดมศึกษาก็ต้องเริ่มต้นที่ศูนย์ใหม่ทุกครั้งจึงเป็นการศูนย์เปล่า (รณพล มาสันติสุข, 2552, น.ออนไลน์)

ปัจจุบันโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนในประเทศไทยมีทั้งหมด 126 โรงเรียน กระจายอยู่ทั่วทุกภาคของประเทศไทย จากการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยของศูนย์จีนศึกษา สถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สรุปด้านบริหารจัดการในทุกๆด้าน ของโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนว่า ยังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควรนอกจากนี้แล้ว การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนปรากฏว่ามีจำนวนจำกัด

2.2 ประวัติความเป็นมาของโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน

ย้อนอดีต การจัดตั้งโรงเรียนสอนภาษาจีนในประเทศไทย เริ่มมีขึ้นในสมัยต้นรัชกาลที่ 1 ได้มีการจัดตั้งโรงเรียนสอนภาษาจีนที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ชื่อ “เกาะเรียน” ต่อมาในสมัยรัชกาลที่ 4 มีครูจีนในคณะมิชชันนารี ได้จัดตั้งโรงเรียนราษฎร์ สอนภาษาจีนใกล้วัดอรุณราชวราราม, ปี พ.ศ. 2451 สมาคมจงหัว ได้จัดตั้งโรงเรียนจีนชื่อ “ฮั่วเอี้ยะ” อยู่ที่ถนนเจริญกรุง ซึ่งนอกจากจะจัดการศึกษาเพื่อลูกหลานจีนแล้ว ยังใช้เป็นเครื่องมือทางการเมือง (คณะปฏิวัติจีนที่สนับสนุน ดร.ซุน ยัตเซน) อบรมลูกหลานจีนให้เกิดความรู้สึกราชาตินิยมจีนด้วย ทางราชการจึงต้องเข้าไปควบคุมดูแลในระยะต่อมา โดยหลังจากการยกเลิกกิจการลง ชาวจีนจึงได้จัดตั้งสมาคมขึ้น 5 สมาคม คือ แท้จิ๋ว ฮกเกี้ยน ไหหลำ กวางตุ้ง และแคะ ร่วมมือกันจัดตั้งโรงเรียนชื่อ “โรงเรียน

จีนหมิน” สอนด้วยภาษาแต้จิ๋ว ในปี พ.ศ. 2463 ปรากฏว่ามีโรงเรียนจีนในประเทศไทย ทั้งหมด 30 โรง และมีการขยายตัวอย่างรวดเร็ว เป็นจำนวนหลายร้อยโรงเรียน ทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค เนื่องจากในขณะนั้นมีชาวจีนในประเทศไทยกว่า 1 ล้านคน และการควบคุมโรงเรียนไม่เข้มงวด ซึ่งปรากฏว่าโรงเรียนจีนจำนวนมากยังไม่ยอมปฏิบัติตามกฎหมาย (พระราชบัญญัติโรงเรียนราษฎร์ พ.ศ. 2461) เช่น ไม่ยอมมาจดทะเบียนขออนุญาตจัดตั้งให้ถูกต้อง โดยคิดว่ารัฐบาลไทยเป๋นบั้งคับ และจำกัดสิทธิของพวกตน ทางราชการจึงได้เพิ่มมาตรการควบคุมโรงเรียนจีนขึ้น คือ จำกัดเวลาสอนภาษาจีนได้สัปดาห์ละ ไม่เกิน 6 ชั่วโมง และห้ามนำหนังสือที่เกี่ยวกับชาตินิยม เรื่องการเมืองเข้ามาเผยแพร่ หรือนำเข้ามาสอนนักเรียน มีโรงเรียนจีนฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามถูกสั่งปิดกิจการ จำนวน 79 โรง ต่อมาเมื่อมีพระราชบัญญัติโรงเรียนราษฎร์ พ.ศ. 2497 ได้กำหนดไว้ว่า “การสอนต้องสอนเป็นภาษาไทย” วิชาใดที่โรงเรียนจะต้องสอนเป็นภาษาอื่น จะต้องขออนุญาตจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ต่อมาในปี พ.ศ. 2500 รัฐบาลจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ ยังมีนโยบายต่อต้านลัทธิคอมมิวนิสต์อย่างจริงจัง และเด็ดขาดยิ่งขึ้น จนได้มีการตรวจค้น จับกุม และสั่งปิดโรงเรียนอีกจำนวนมาก พร้อมควบคุมหลักสูตรและเวลาเรียน (พ.ศ. 2503) โรงเรียนจีนจะต้องสอนตามหลักสูตรประถมศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ และสอนภาษาจีนได้สัปดาห์ละ 5 ชั่วโมง ในพ.ศ. 2510 นโยบายของรัฐบาลไม่อนุญาตให้จัดตั้งโรงเรียนขึ้นมาใหม่อีกต่อไป และโรงเรียนกระทำผิดระเบียบข้อบังคับให้ปิดทันที โดยมีการปรับปรุงโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ของไทยให้มีจำนวนมากพอ เพื่อคนต่างด้าวจะได้นิยมส่งลูกหลานเข้ามาเรียนได้ ซึ่งนโยบายของรัฐบาลที่ควบคุมโรงเรียนจีนดำเนินต่อมาตามลำดับ จึงทำให้โรงเรียนจีนไม่ได้รับการพัฒนา บางแห่งจำนวนลดลงจนต้องเลิกกิจการไป โรงเรียนที่มีอยู่ด้วยคุณภาพ แม้คนจีนเองก็ไม่นิยมส่งลูกหลานของตนเองเข้าไปเรียนในโรงเรียนจีน จนกระทั่งในปี พ.ศ. 2535 รัฐบาลสมัยฯ พณฯ นายอานันท์ ปันยารชุน มีนโยบายเปิดกว้างให้โรงเรียนเอกชนสอนภาษาต่างประเทศได้อย่างเสรี โรงเรียนสอนภาษาจีนจึงได้เริ่มมีชีวิตชีวาและฟื้นฟูขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง (กนก งานไพโรจน์, 2548)

ปัจจุบันโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนอยู่ในควบคุมของสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.) กระทรวงศึกษาธิการ ลักษณะโรงเรียนทั่วไปมีสองประเภทคือ โรงเรียนที่จัดการสอนในระบบโรงเรียน เป็นโรงเรียนสาขาสามัญ เปิดสอนตั้งแต่ระดับอนุบาล – ประถมศึกษาและมัธยมศึกษา (บางโรง) โรงเรียนประเภทนี้เป็นของนิติบุคคลตามกฎหมาย เช่น มูลนิธิหรือสมาคมจัดการสอนตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ และสอน

ภาษาจีนได้ สัปดาห์ละ 10 ชั่วโมง อีกประเภทหนึ่ง คือ โรงเรียนที่จัดการสอนนอกระบบ เป็นหลักสูตรสั้นๆ ของโรงเรียนเอง เช่น หลักสูตรสอนภาษาจีนขั้นต้น ขั้นกลาง ขั้นสูง ส่วนใหญ่ เอกชนจะเป็นเจ้าของ ส่วนครูสอนภาษาจีนมี 2 พวก คือ ครูสอนภาษาจีนที่เป็นคนไทย และครูสอนภาษาจีนที่เป็นชาวจีน(อาสาสมัคร) จากประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน เป็นต้น ซึ่งโรงเรียน เอกชนสอนภาษาจีนคณะกรรมการบริหารโรงเรียน เป็นคณะกรรมการที่เกิดจากการแต่งตั้งของ มูลนิธิหรือสมาคมที่เป็นเจ้าของโรงเรียนนั้นๆ โดยมีผู้ลงนามแทนผู้รับใบอนุญาตหรือเจ้าของ และยังมีตำแหน่งผู้จัดการและผู้อำนวยการตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2550 สำหรับ ปัญหาที่เกิดขึ้นนั้น ถึงแม้ว่าโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนจะมีอิสระในการจัดการเรียนการสอน เช่นเดียวกับโรงเรียนเอกชนสายสามัญ ก็ยังประสบปัญหาต่างๆ คือขาดแคลนครูสอนภาษาจีนที่ไม่ เพียงพอกับความต้องการ กับขาดความต่อเนื่อง เพราะส่วนใหญ่จะเปิดสอนแค่ระดับประถมศึกษา และจัดเวลาเรียนอย่างน้อยเพียง 5 คาบ ต่อสัปดาห์เท่านั้น เพราะต้องสอนให้ครบ ทั้ง 8 สาระก่อน ค่อยสอนเพิ่มพิเศษเป็นสาระที่ 9 อันทำให้เกิดปัญหาทางด้านการเรียนการสอนขึ้น ปัญหาต่อไปคือ เรื่องหลักสูตรแบบเรียน เนื่องจากภาษาจีนไม่มีหลักสูตรที่ชัดเจนเหมือนหลักสูตรภาษาไทย หรือภาษาอังกฤษ หนังสือแบบเรียนก็ไม่มีครูผู้สอนจึงต้องหาหนังสือแบบเรียนที่เห็นว่าเป็น ประโยชน์ต่อนักเรียนเอง ประกอบกับนักเรียนจะต้องปรับตัวเรียนกันทั้ง 3 ภาษา คือ ไทย จีน และอังกฤษ จึงทำให้ไม่ค่อยจะได้ผลในด้านคุณภาพและประสิทธิภาพของผู้เรียน และปัญหา สุดท้ายก็คือ คุณภาพของโรงเรียนและการบริหารจัดการกับความคาดหวังในอนาคตที่จะต้อง มีมืออาชีพเป็นผู้บริหารโดยตรง และให้ผู้เรียนมีทักษะทั้ง 3 ภาษา กับการใช้ยุทธศาสตร์ในการ ประชาสัมพันธ์โรงเรียน ตลอดจนการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับโรงเรียนอื่นๆ ที่จะต้องมีความ เข้มแข็งมากขึ้น เหล่านี้ เป็นต้น

2.3 หลักสูตรและยุทธศาสตร์ส่งเสริมการเรียนภาษาจีน

หลักสูตรการเรียนภาษาจีน การจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในโรงเรียนจีนจะเป็น การบังคับให้นักเรียนทุกคนได้เรียนโดยเน้นในระดับประถมศึกษา มีจำนวนชั่วโมงเรียนต่อสัปดาห์ อยู่ระหว่าง 2-16 ชั่วโมง ส่วนมากสอนวันละ 1 ชั่วโมง คิดเป็น 5 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ความแตกต่างของชั่วโมงเรียนนี้ ขึ้นอยู่กับการให้ความสำคัญและการสนับสนุนของผู้บริหาร โรงเรียนเอกชนจัดการในระดับประถมศึกษา และในระดับมัธยมศึกษา บางโรงเรียนได้จัดเป็น วิชาเลือกเสรี (กรรณ เลิศพุดพิชญ์ , 2555)

ส่วนในโรงเรียนรัฐเน้นการสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษา เปิดวิชาภาษาจีนเป็นวิชาเอกเสรีหรือเป็นกิจกรรมชุมนุม แต่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนที่มีความพร้อมจะเปิดเป็นแผนการเรียนให้นักเรียนเลือกเรียน โดยส่วนมากเปิดสอน 2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

จากความแตกต่างของการให้ความสำคัญในการจัดการเรียนการสอน แต่ละระดับชั้นของโรงเรียนต่างๆ ก่อให้เกิดปัญหาและความสูญเสียทางทรัพยากร เพราะการเรียนไม่มีความต่อเนื่อง โรงเรียนจีนและโรงเรียนเอกชน จะให้ความสำคัญในระดับประถม ส่วนโรงเรียนรัฐจะเน้นที่ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย การเรียนภาษาจีนจึงขาดหายไปในช่วงการเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น นำไปสู่สูญเสียเวลาเพราะต้องมาเริ่มจันใหม่ เมื่อเปลี่ยนระดับชั้นหรือเปลี่ยนโรงเรียน นักเรียนไม่สามารถพัฒนาความรู้และต่อยอดทางการศึกษาได้

แบบเรียนภาษาจีน แบบเรียนเป็นสิ่งสำคัญที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน แบบเรียนที่เหมาะสมต่อวัยการเรียนรู้ จะทำให้พัฒนาการของผู้เรียนเป็นไปอย่างระบบ และสามารถสร้างความสนใจให้กับผู้เรียนได้ จากผลการวิจัยแบบเรียนที่ได้รับความนิยมมากที่สุดในโรงเรียนแต่ละประเภท คือ แบบเรียนชุด ฮั่นอวีเจี๋ยเฉิง (« 汉语教程 ») ซึ่งแต่งและผลิตโดยมหาวิทยาลัยปักกิ่ง สำหรับนักเรียนต่างชาติที่มาเรียนภาษาจีนในประเทศจีน โรงเรียนประเภทต่างๆ ส่วนมาก จึงนำแบบเรียนชุดนี้มาใช้สอนทั้งระดับชั้นประถมศึกษาและมัธยมศึกษา แต่แบบเรียนชุดนี้มีข้อด้อยอยู่หลายประการ เช่น รูปแบบหนังสือไม่มีสีสันหรือรูปภาพประกอบ ที่จะดึงดูดความสนใจของนักเรียน มีเนื้อหาแบบเรียนที่ค่อนข้างยาว แต่ละบทเรียนใช้เวลาเรียนมากกว่า 5 ชั่วโมง อีกทั้งเนื้อหา กล่าวถึงวัฒนธรรมของของชนจีน และการที่ครูไทยจะอธิบายให้นักเรียนเข้าใจ ต้องมีความรู้ในประเทศจีนอย่างลึกซึ้ง หรือแม้แต่อาสาสมัครชาวจีนจะอธิบายให้นักเรียนไทยก็เป็นเรื่องยาก สำหรับโรงเรียนจีนที่มีการสอนมาก่อนนั้น ได้รับการสนับสนุนจากสำนักงานกิจการชาวจีนโพ้นทะเลหรือเฉียวป๋ัน (侨办) แจกฟรีแบบเรียนภาษาจีน (« 中文 ») ซึ่งข้อดีของแบบเรียนชุดนี้ คือ เนื้อหาบทเรียนสอดคล้องคุณธรรมจริยธรรม มีสีสันและรูปภาพประกอบสวยงาม เหมาะสำหรับผู้เรียนวัยเด็ก แต่แบบเรียนชุดนี้มีข้อเสีย คือ เป็นแบบเรียนที่แต่งขึ้นเพื่อให้นักเรียนสหรัฐฯ ไม่ได้สอดคล้องเรื่อง ประเทศไทยเลย ส่วนเนื้อหาที่รวบรัด ไม่มีการอธิบายหรือสื่อความหมายให้นักเรียนเข้าใจได้ และคำศัพท์ใหม่ในบทเรียนก็อธิบายเป็นตัวอักษรและไม่มีการแปลความหมาย ทำให้นักเรียนยากที่จะเรียนแบบเรียนนี้ได้ด้วยตนเอง

จากปัญหาการเรียนภาษาจีนนี้ กระทรวงศึกษาธิการเล็งเห็นถึงปัญหาต่างๆ จึงร่วมมือกับสำนักงานส่งเสริมภาษาจีนสู่สากลแห่งประเทศจีนหรือฮั่นป๋ัน (汉办) ในการแต่งตำราชุด

สัมผัสภาษาจีน (« 体验汉语 ») ขึ้น โดยแบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ ระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย แบบเรียนชุดนี้มีข้อดีในด้าน สอดแทรกความเป็นไทย ทำให้นักเรียนรู้คำศัพท์สถานที่สำคัญของไทย หรือบุคคลสำคัญของไทย ได้ด้วย ภาษาจีน เนื้อหาบทเรียนเน้นการทำกิจกรรมร่วมกัน รูปเล่มสีสันสวยงามมีภาพประกอบ มีโปรแกรมและเกมฝึกภาษา ทำให้นักเรียนได้ทดสอบความสามารถด้านภาษาด้วย และครูผู้สอน สามารถเข้าเว็บไซต์เพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับผู้แต่งตำราได้

ปัจจุบันการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยได้ขยายอย่างกว้างขวาง ไม่จำกัด อยู่เฉพาะ “โรงเรียนจีน” ดังเช่นในอดีต โรงเรียนประเภทต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการบริหารงานโดย รัฐหรือเอกชน ก็เปิดหลักสูตรสอนภาษาจีนอย่างแพร่หลาย และได้รับความนิยมเช่นเดียวกับ ภาษาต่างประเทศอื่นๆ และนับตั้งแต่การเปิดการเรียนการสอนภาษาจีนอย่างเสรีเป็นต้นมา ปรากฏ ว่ายังไม่มีการทำหลักสูตรภาษาจีนที่เป็นมาตรฐานขึ้นมาเลย แต่ละโรงเรียนก็จัดทำหลักสูตรกันเอง ภายในกรอบกว้างๆ ของกระทรวงศึกษาธิการ การจัดการเรียนการสอนแต่ละชั้นก็ขาดความ ต่อเนื่อง โรงเรียนบางแห่งสอนระดับชั้นประถมศึกษา บางแห่งสอนระดับชั้นมัธยมศึกษา จะเริ่มหรือหยุดก็แล้วแต่ความพร้อมของแต่ละโรงเรียน ซึ่งทั้งหมดนี้เพียงพอต่อการตอบสนอง กระแสนิยมการเรียนภาษาจีน โดยขาดการจัดระเบียบและแบบแผนที่ดีเสียก่อน

กระทรวงศึกษาโดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตระหนักถึง ความสำคัญและความจำเป็นดังกล่าว ได้กำหนดยุทธศาสตร์ส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีน เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีน และเพื่อเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันในสังคม เศรษฐกิจความรู้ โดยมีแผนและเป้าหมายที่จะให้ประชาชนไทยอย่างน้อย 500,000 คน มีความรู้ ภาษาจีน สามารถสื่อสารแสวงหาความรู้และใช้เป็นเครื่องมือในการประกอบอาชีพ ได้ มีสถานศึกษาเปิดสอนภาษาจีนมากขึ้นทุกระดับ และในปี 2555 สถานศึกษาระดับขั้นพื้นฐานทุก แห่งจะเปิดสอนภาษาจีนในช่วงชั้นที่ 3 และช่วงชั้นที่ 4 สำคัญของยุทธศาสตร์ส่งเสริมมา การเรียนการสอนภาษาจีน ได้แก่

ยุทธศาสตร์ที่ 1 รณรงค์สร้างความตระหนักและส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือ ในการ ส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาจีนอย่างกว้างขวาง โดยจัดทำแผนยุทธศาสตร์ระยะเร่งด่วน และระยะปาน กลางเพื่อส่งเสริมการเรียนภาษาจีนอย่างเป็นระบบ ส่งเสริมให้กลุ่มเป้าหมายหลัก คือ นักเรียน นักศึกษา และผู้อยู่ในวัยแรงงานสามารถใช้ภาษาจีนเพื่อการสื่อสารได้

ยุทธศาสตร์ที่ 2 จัดทำมาตรฐานหลักสูตรและทางการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในแต่ละระดับ และแต่ละประเภทของการศึกษา เพื่อให้สถานศึกษาแต่ละประเภท แต่ละระดับ ปรับใช้ให้สอดคล้องกับความต้องการ ตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายถึงระดับอุดมศึกษา รวมถึงกำหนดการใช้อักษรจีนตัวย่อในหลักสูตร

ยุทธศาสตร์ที่ 3 ส่งเสริมและพัฒนาสื่อการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยให้มีคุณภาพและมีมาตรฐานเป็นที่ยอมรับ โดยร่วมมือกับกระทรวงศึกษาธิการของจีน จัดทำหนังสือเรียนที่สอดคล้องกับหลักสูตรไทย และจัดหาสื่อการเรียนภาษาจีนที่มีคุณภาพและสอดคล้องกับมาตรฐานหลักสูตรในระยะเริ่มแรก และระยะต่อมา จะส่งเสริมให้สำนักพิมพ์ในประเทศไทยผลิตหนังสือเรียนและสื่อความรู้เอง หรือผลิตหนังสือร่วมกับสำนักพิมพ์ในสาธารณรัฐจีน

ยุทธศาสตร์ที่ 4 วางระบบพัฒนาครูสอนภาษาจีนในระยะสั้นและระยะยาวให้ได้มาตรฐาน โดยเริ่มจากการสำรวจสภาพปัจจุบันและข้อมูลเกี่ยวกับครู ความต้องการของครูที่ต้องการพัฒนาในระดับต่างๆ และจัดทำฐานข้อมูลเพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาครูเข้าสู่เกณฑ์มาตรฐาน และระยะต่อมาจะกำหนดมาตรฐานครู โดยเทียบเคียงและปรับใช้ระบบการอบรมและการทดสอบมาตรฐานการสอน ซึ่งเป็นมาตรฐานครูสอนภาษาจีนของสาธารณรัฐประชาชนจีน ที่สอนภาษาจีนให้แก่ชาวต่างประเทศ กำหนดระดับความรู้ขั้นต่ำของครูสอนภาษาจีนโดยใช้ HSK (Hanyu Shuipingkaoshi) ไม่ต่ำกว่ากว่าระดับ 5 สำหรับครูที่สอนประถมศึกษา รวมทั้งพัฒนาครูประจำการครูสอนภาษาจีนอย่างสม่ำเสมอ เช่น การสนับสนุนทุนการศึกษาต่อ ณ สาธารณรัฐประชาชนจีน สำหรับครูไทยที่มีผลการศึกษาคดีเด่น รวมทั้งส่งเสริมการผลิต และสร้างแรงจูงใจแก่บุคลากรรุ่นใหม่

ยุทธศาสตร์ที่ 5 ส่งเสริมความร่วมมือและสร้างเครือข่าย เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย โดยทำการ mapping โรงเรียนที่สอนภาษาจีนในประเทศไทยเพื่อกำหนดพื้นที่ และควรให้การสนับสนุนส่งเสริมเป็นกรณีพิเศษ สร้างเครือข่ายที่เข้มแข็ง ระหว่างสถานศึกษาและสถานศึกษาระดับต่างๆ เช่น ระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา อาชีวศึกษาและอุดมศึกษา เพื่อช่วยเหลือและพึ่งพากันและกันในเรื่องครูผู้สอน หลักสูตร สื่อการเรียนการสอน การประเมินผล ฯลฯ และร่วมมือกับสถานเอกอัครราชทูตสาธารณรัฐประชาชนจีนประจำประเทศไทย เพื่อแสวงหาความร่วมมือในการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย

2.4 แนวคิด ทฤษฎี เกี่ยวกับความคิดเห็น ความพึงพอใจและความคาดหวัง

(1) ความหมายของความคิดเห็น

ความคิดเห็น (Opinion) หมายถึง การแสดงออกทางวาจาของเจตคติ การที่บุคคลดังกล่าวมีความเชื่อหรือความรู้สึกอย่างนั้น เป็นการแสดงความคิดเห็นของบุคคลนั้น ดังนั้นการวัดความคิดเห็นของบุคคลนั้นเป็นสิ่งที่จำเป็น

การใช้ความคิดเห็นเป็นตัวอย่างบ่งชี้ถึงเจตคติของแต่ละบุคคลนั้น ต้องยอมรับว่า อาจมีความคลาดเคลื่อนเกิดขึ้นได้ ถ้าบุคคลเหล่านั้นแสดงความคิดเห็น ไม่ตรงกับความรู้สึกที่แท้จริง แต่อย่างไรก็ตามความคลาดเคลื่อนที่เกิดขึ้นนั้นเป็นลักษณะธรรมชาติของการวัดทั่วไป

นันแนลลี่ (Nunnally, 1959) ได้ให้ความหมายของความคิดเห็นว่า ทั้งความคิดเห็นและทัศนคตินั้น เป็นเรื่องของการแสดงออกของแต่ละบุคคลต่อประชาชนทั่วไป ต่อขนบธรรมเนียมประเพณี และการแสดงออกทางความคิดเห็นในโลกที่เกี่ยวกับตัวเขา และความคิดเห็นนั้นยังจะใช้ในเรื่องเกี่ยวกับการลงความเห็นและความรู้ ในขณะที่ทัศนคตินั้นใช้มากในเรื่องเกี่ยวกับความรู้สึกและความชอบพอ

สุชา จันทรเฒ (2557, น.8) กล่าวถึงความหมายของความคิดเห็นไว้ว่า เป็นความรู้สึกของบุคคล แต่เป็นลักษณะที่ไม่ลึกซึ้งเท่ากับทัศนคติ คนเราจะมีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน และความคิดเห็นจะเป็นส่วนหนึ่งของทัศนคติ

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2520, น.3) ได้ให้ความหมายของความคิดเห็นไว้ว่า เป็นการแสดงออกทางด้านทัศนคติอย่างหนึ่ง แต่การแสดงความคิดเห็นมักจะมีอารมณ์เป็นส่วนประกอบ และเป็นส่วนที่พร้อมจะมีปฏิกิริยาต่อสถานการณ์ภายนอก นอกจากนี้ เรืองเวทย์ แสงรัตน (2522, น.20) ให้ความหมายของความคิดเห็นว่า เป็นการแสดงออกทางด้านความรู้สึกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ด้วยการพูดหรือเขียน โดยอาศัยพื้นฐานความรู้ ประสบการณ์และสภาพแวดล้อม

จึงสรุปได้ว่า ความคิดเห็น เป็นการแสดงออกทางด้านความรู้สึก ความเชื่อและการตัดสินใจต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยอาศัยพื้นฐานความรู้ การรับรู้ ประสบการณ์และสภาพแวดล้อม ในขณะนั้นเป็นพื้นฐาน ซึ่งความคิดเห็นของแต่ละบุคคล อาจเป็นที่ยอมรับหรือปฏิเสธจากบุคคลอื่นได้

(2) ความหมายของความพึงพอใจ

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 ได้ให้ความหมายของคำว่า “พึง” หมายถึง สิ่งที่ควรจะเป็นการยอมตามความจำเป็น คำว่า “พอใจ” หมายความว่าถึงควรแก่ความต้องการเต็มที่เท่าที่จำเป็นสนใจ

กิลเมอร์ (Gilmer, 1975) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน หมายถึง ผลของทัศนคติต่างๆ ของบุคคลที่มีต่อองค์ประกอบของงาน

ออสแคมป์ (อ้างถึงในอรรถวรรณ เมฆทัศน์, 2543) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ 3 นัย คือ

1. ความพึงพอใจ หมายถึง สถานการณ์ที่เป็นผลจากการปฏิบัติจริงได้เป็นไปตามที่บุคคลคาดหวังไว้

2. ความพึงพอใจ หมายถึง ระดับความสำเร็จที่เป็นไปตามความต้องการ

3. ความพึงพอใจ หมายถึง การทำงานได้เป็นไปตามหรือสนองต่อคุณค่าของบุคคล

อัญพร มาจำ (2543) ได้ให้ความหมายว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ทัศนคติหรือระดับความพึงพอใจของบุคคลต่อกิจกรรมต่างๆ ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงประสิทธิภาพของกิจกรรมนั้นๆ โดยเกิดจากพื้นฐานของการรับรู้ค่านิยมและประสบการณ์ที่แต่ละบุคคลได้รับระดับความพึงพอใจจะเกิดขึ้นเมื่อกิจกรรมนั้นๆ สามารถตอบสนองต่อความต้องการแก่บุคคลนั้นได้

ทิพฟินและแมคเคอร์มิก (อ้างถึงในลดาวัลย์ทรัพย์อยู่, 2543) กล่าวว่าความพึงพอใจเป็นแรงจูงใจของมนุษย์ที่ตั้งอยู่บนความต้องการขั้นพื้นฐาน (Basic Needs) มีความเกี่ยวข้องกันอย่างใกล้ชิดกับผลสัมฤทธิ์ และแรงจูงใจและพยายามหลีกเลี่ยงสิ่งที่ไม่ต้องการ

วิรุฬ พรรณเทวี (2542) กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกภายในจิตใจของมนุษย์ที่ไม่เหมือนกัน ขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคลว่าจะมีความคาดหวังกับสิ่งหนึ่งสิ่งใดอย่างไร ถ้าคาดหวังหรือมีความตั้งใจมากและได้รับการตอบสนองด้วยดีจะมีความพึงพอใจมากแต่ในทางตรงกันข้ามอาจผิดหวังหรือไม่พึงพอใจเป็นอย่างยิ่ง เมื่อไม่ได้รับการตอบสนองตามที่คาดหวังไว้ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสิ่งที่ตั้งใจไว้ว่าจะมีมากหรือน้อย

ขงยุทธ สิมมา (2542) ได้ให้คำจำกัดความว่า ความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน หมายถึงความรู้สึกที่ดีเจตคติที่มีต่อการปฏิบัติงานและการที่บุคคลปฏิบัติงานด้วยความสุขจนเป็น

ผลให้การทำงานนั้นให้ประสบผลสำเร็จสนองนโยบายและบรรลุมิติวัตถุประสงค์ขององค์กร ดังนั้น ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของบุคคลจึงจำเป็น และมีความสำคัญอย่างยิ่งที่ผู้บริหารจะต้องสร้างให้เกิดบุคลากรให้ได้โดยเฉพาะกับครูซึ่งเป็นบุคลากรที่จะจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาให้เด็กนักเรียนเป็นคนที่มีคุณภาพเพื่อเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาประเทศให้มีความก้าวหน้า

อุทัย พรรณสุคติ (2545) กล่าวว่าความพึงพอใจหมายถึงความรู้สึกหรือทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยอาจจะเป็นไปในเชิงประเมินค่าความรู้สึกหรือทัศนคติต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดนั้นเป็นไปในทางบวกหรือทางลบ

กาญจนา อรุณสอนศรี (2546) กล่าวว่า ความพึงพอใจของมนุษย์เป็นการแสดงออกทางพฤติกรรมที่เป็นนามธรรม ไม่สามารถมองเห็นเป็นรูปร่างได้ การที่เราจะทราบว่าบุคคลมีความพึงพอใจหรือไม่ สามารถสังเกตโดยการแสดงออกที่ค่อนข้างสลับซับซ้อนและต้องมีสิ่งเร้าที่ตรงต่อความต้องการของบุคคล จึงจะทำให้บุคคลเกิดความพึงพอใจ ดังนั้นการสร้างสิ่งเร้าจึงเป็นแรงจูงใจของบุคคลนั้นให้เกิดความพึงพอใจในงานนั้น

กูด (Good, 1973) ได้กล่าวว่าความพึงพอใจหมายถึง สภาพคุณภาพหรือระดับความพึงพอใจ ซึ่งเป็นผลจากความสนใจต่างๆ และทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งนั้น

คอตเลอร์ (Kotler, 2000) ได้ให้ความหมายความพึงพอใจไว้ว่าเป็นความรู้สึกของบุคคลเมื่อได้รับความสุขหรือความผิดหวัง ซึ่งเกิดการเปรียบเทียบการรับรู้กับความคาดหวังในผลลัพธ์ของสิ่งที่ต้องการ ถ้าการรับรู้ต่อสิ่งที่ต้องการกับความคาดหวังถูกค่าจะเกิดความพึงพอใจ

ดังนั้นความหมายของความพึงพอใจ ซึ่งสรุปได้ว่าความพึงพอใจคือสิ่งที่ควรจะเป็นไปตามความต้องการความพึงพอใจจึงเป็นผลของการแสดงออกของทัศนคติของบุคคลอีกรูปแบบหนึ่ง ซึ่งเป็นความรู้สึกเอนเอียงของจิตใจที่มีประสบการณ์ที่มนุษย์เราได้รับอาจจะมากหรือน้อยก็ได้และเป็นความรู้สึกที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งเป็นไปได้ทั้งทางบวกและทางลบแต่ถ้าเมื่อใดสิ่งนั้นสามารถตอบสนองความต้องการหรือทำให้บรรลุจุดมุ่งหมายได้ก็จะเกิดความรู้สึกทางบวกเป็นความรู้สึกที่พึงพอใจแต่ในทางตรงกันข้ามถ้าสิ่งนั้นสร้างความรู้สึกผิดหวังไม่บรรลุจุดมุ่งหมายก็จะทำให้เกิดความรู้สึกทางลบเป็นความรู้สึกไม่พึงพอใจ

(3) ความหมายและ ทฤษฎีของความคาดหวัง

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2540, น.18) ได้กล่าวถึงความคาดหวังของผู้รับบริการว่า เมื่อผู้รับบริการมาติดต่อกับองค์กรหรือธุรกิจบริการใดๆ ก็มักจะคาดหวังว่าจะได้รับ

การบริการอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งผู้ให้บริการจำเป็นต้องรับรู้และเรียนรู้เกี่ยวกับความคาดหวังพื้นฐาน และรู้จักสำรวจความคาดหวังเฉพาะของผู้รับบริการ เพื่อสนองบริการที่ตรงกับ ความคาดหวัง ซึ่งจะทำให้ผู้รับบริการเกิดความพึงพอใจ หรืออาจเกิดความประทับใจขึ้นได้หากการบริการนั้นเกินความคาดหวัง

แนวคิดในการอธิบายความคาดหวังของ Rotter (อ้างถึงใน สุริย์กาญจนวงศ์, 2549) แบ่งเป็น 2 ประการ คือความคาดหวังเฉพาะกับความคาดหวังทั่วไป ซึ่งความคาดหวังเฉพาะ (Specific Expectancies) สะท้อนให้เห็นประสบการณ์ที่ได้รับจากสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่งในอดีตกับความคาดหวังทั่วไป (Generalized Expectancies) ซึ่งเป็นผลรวมของประสบการณ์ในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่คล้ายคลึงกันหรือเกี่ยวข้องกัน

ทฤษฎีความคาดหวัง (Expectancy Theory) ของวิกเตอร์วรูม (Vroom, 1964) มีองค์ประกอบของทฤษฎีที่สำคัญคือ Valence หมายถึง ความพึงพอใจของบุคคลที่มีต่อผลลัพธ์ Instrumentality หมายถึง เครื่องมือ อุปกรณ์ วิธีทางที่จะไปสู่ความพึงพอใจ Expectancy หมายถึง ความคาดหวังในตัวบุคคลนั้นๆบุคคลมีความต้องการหลายสิ่งหลายอย่าง ดังนั้น จึงพยายามดิ้นรนแสวงหาหรือกระทำด้วยวิธีใดวิธีหนึ่งเพื่อตอบสนองความต้องการหรือสิ่งที่คาดหวังไว้ ซึ่งเมื่อได้รับการตอบสนองแล้วก็ตามความคาดหวังของบุคคลจะได้รับความพึงพอใจขณะเดียวกันก็คาดหวังในสิ่งที่สูงขึ้นเรื่อยๆ

พาราสุมาน, ไชธเมอล และ แบร์รี (Parasuraman , Zeithmal & Berry. 1988) ได้ระบุถึงปัจจัยหลักที่มีผลต่อความคาดหวังของผู้รับบริการแบ่งออกเป็น 5 ประการ ได้แก่

1. การได้รับการบอกเล่า คำแนะนำจากบุคคลอื่น
2. ความต้องการของแต่ละบุคคล
3. ประสบการณ์ในอดีต
4. ข่าวสารจากสื่อ และ จากผู้ให้บริการ
5. ราคา

สรุปได้ว่า ความคาดหวัง คือความรู้สึกความต้องการที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่เป็นอยู่ในปัจจุบันไปจนถึงอนาคตข้างหน้า เป็นการคาดคะเนถึงสิ่งที่จะมากระทบต่อ การรับรู้ของเรา โดยใช้ประสบการณ์การเรียนรู้เป็นตัวบ่งบอก

2.5 ข้อมูลเกี่ยวกับโรงเรียนเต็กก่าครุณธรรม

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของสถานศึกษา

1. ชื่อโรงเรียนเต็กก่าครุณธรรม 春彭德教青华公学

TEKKADARUNTHAM SCHOOL

2. ที่ตั้ง 100 ถนนบูรณะเจริญ หมู่ที่ 2 ตำบลชุมแพ อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดขอนแก่น รหัสไปรษณีย์ 40130 โทรศัพท์ 043-386177 โทรสาร 043-312625-6

E-mail : tekkadaruntham@hotmail.com สังกัด สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตพื้นที่ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 5

เขตตรวจ สำนักบริหารยุทธศาสตร์และบูรณาการการศึกษาที่ 7

3. ข้อมูลด้านเศรษฐกิจสังคม ชุมชนบริเวณโรงเรียนประวัติโรงเรียน

1.1 สภาพสังคมของชุมชนรอบบริเวณโรงเรียน มีลักษณะเป็นร้านค้าอาหารพาณิชย์ ชุมชนหมู่บ้าน มีประชากร 15,000 คน บริเวณใกล้เคียงโดยรอบโรงเรียน ได้แก่ พุทธสมาคม “เต็กก่า” จีแซเกาะ โรงเรียนชุมแพชนูปถัมภ์ และวัดบุญบาลประดิษฐ์

1.2 สภาพเศรษฐกิจของชุมชน คือ ค้าขาย ส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ ประเพณีศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นที่เป็นที่รู้จักโดยทั่วไป คือ ประเพณีสงกรานต์ ประเพณีบุญเดือน 9 ประเพณีแห่เทียนเข้าพรรษา, ประเพณีไหว้พระจันทร์ ประเพณีกินเจเดือนเก้า ฯลฯ

1.3 ผู้ปกครองส่วนใหญ่ จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 อาชีพหลัก คือ เกษตรกร ส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ ฐานะทางเศรษฐกิจ/รายได้โดยเฉลี่ยต่อครอบครัว ต่อปี 40,000 บาท

4. ประวัติโรงเรียน

โรงเรียนเต็กก่าครุณธรรมดำเนินการก่อตั้งโดยพุทธสมาคมเผยแผ่คุณธรรม เต็กก่าจีแซเกาะ ได้ขออนุญาตให้ใช้อาคารโรงเจ จีแซเกาะ ซึ่งได้รับอนุญาตให้ใช้เป็นอาคารเรียน เมื่อวันที่ 18 มิถุนายน 2547 และได้รับอนุญาตให้ตั้งเป็นโรงเรียน เมื่อวันที่ 1 กันยายน 2547 ในระดับชั้นอนุบาล 1 ถึงอนุบาล 3

ในปีการศึกษา 2550 ได้รับอนุญาตให้ขยายชั้นเรียนถึงระดับประถมศึกษา ในช่วงชั้นที่ 1 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3) และเมื่อวันที่ 24 เมษายน 2550 ได้รับอนุญาตให้เปิดสอนระดับชั้นประถมศึกษาช่วงชั้นที่ 2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 – ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6)

ในปีการศึกษา 2551 ซึ่งผู้ที่จบการศึกษาไปแล้วสามารถสอบเข้าเรียนต่อในโรงเรียนชั้นนำได้ทั้งหมด

โรงเรียนเด็กกำพร้าธรรม เปิดสอนระดับชั้นอนุบาลถึงระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เนื้อที่ 5 ไร่ 1 งาน 22 ตารางวา ปัจจุบันมีอาคารเรียน 4 หลัง 30 ห้องเรียน พร้อมบุคลากรผู้เชี่ยวชาญในแต่ละสาขาวิชา และอุปกรณ์การศึกษาที่ทันสมัยครบถ้วน

โรงเรียนเด็กกำพร้าธรรม จัดการเรียนการสอน ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานปี 2554 ของกระทรวงศึกษาธิการ และจัดการเรียนการสอนตามโปรแกรม เซฟ (C.E.P. = Chinese, English, Program) ได้ใช้นวัตกรรมใหม่ทางการศึกษา คือ การสอน 3 ภาษา โดยมุ่งเน้นภาษาสู่ความเป็นเลิศ ทั้งภาษาไทย ภาษาจีน ภาษาอังกฤษ และพัฒนาการเรียนการสอน ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ปัจจุบันมีนักเรียนทั้งหมด 356 คน บุคลากรครู 21 คน ครูอาสาสมัคร จากประเทศจีน 3 คน นักการภารโรง 1 คน คนขับรถ 2 คน แม่บ้าน 3 คน มีรถร่วมรับส่งนักเรียน 6 คัน การจัดการเรียนการสอนมุ่งพัฒนานักเรียน ตามวิสัยทัศน์พันธกิจ และเป้าประสงค์ ที่วางเอาไว้อย่างชัดเจน

เครื่องหมายประจำโรงเรียน วงกลมล้อมรอบรูปสามเหลี่ยม วงกลม หมายถึง การพัฒนาการศึกษาแก่เยาวชนในท้องถิ่น สามเหลี่ยม หมายถึง การศึกษาที่เน้น 3 ภาษา ได้แก่ ภาษาไทย ภาษาจีน ภาษาอังกฤษ

อักษรย่อชื่อโรงเรียนเด็กกำคุณธรรม คือ อักษร “ด.ธ” เด็ก หมายถึง คุณธรรม กำ หมายถึง การสอน

สีประจำโรงเรียน เขียว – เหลือง สีเขียว หมายถึง ความเจริญก้าวหน้า สีเหลือง หมายถึง คุณธรรม

ต้นไม้ประจำโรงเรียน	ต้นบาร์มี
ดอกไม้ประจำโรงเรียน	ดอกบัว
พระพุทธรูปประจำโรงเรียน	พระปัญญานันทมุนี
ปรัชญาโรงเรียน	คุณธรรม นำปัญญา
คติพจน์	การศึกษา คือ ชีวิต
อัตลักษณ์ของสถานศึกษา	โรงเรียนคุณธรรม ก้าวนำ 3 ภาษา

5. จำนวนครู บุคลากรทางการศึกษา บุคลากรอื่นๆ นักเรียน
(สำรวจ ณ วันที่ 10 มิถุนายน 2556)

ประเภท	ปีงบประมาณ		คาดการณ์ ปีงบประมาณ
	2555 (คน)	2556 (คน)	2557 (คน)
ผู้อำนวยการ/ครู	16	19	21
บุคลากรทางการศึกษา	5	7	7
บุคลากรอื่น	7	7	7
นักเรียนรวมทั้งโรงเรียน	255	356	400

6. แสดงคุณสมบัติทางการศึกษาของผู้บริหาร ครู

ระดับการศึกษา	ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ		
	มี (คน)	ไม่มี (คน)	รวม (คน)
ปริญญาเอก	-	-	-
ปริญญาโท ป.บัณฑิต (บริหารการศึกษา)	1	-	1
ป.บัณฑิต(วิชาชีพครู)	2	-	2
ปริญญาตรี	17	-	17
ต่ำกว่าปริญญาตรี	6	-	6
รวมทั้งโรงเรียน	26	0	26

ส่วนที่ 2 วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย และอัตลักษณ์ ของสถานศึกษา

1. วิสัยทัศน์ (Vision)

โรงเรียนเตุ่ก่าคุณธรรม จัดการเรียนรู้ที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ มีความรู้ตามหลักสูตร นักเรียนได้รับการพัฒนาเต็มศักยภาพ ทั้งด้านคุณธรรม จริยธรรม ร่างกาย สติปัญญา อารมณ์และสังคมพัฒนาภาษาสู่ความเป็นสากล ร่วมอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม รักสถานศึกษา และวัฒนธรรมของท้องถิ่น ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

2. พันธกิจ (Mission)

1. จัดกระบวนการเรียนรู้ที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ
 2. จัดกระบวนการเรียนรู้สู่คุณภาพและมาตรฐาน
 3. จัดกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม
 4. จัดกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน
 5. จัดสภาพแวดล้อมในโรงเรียนให้ร่มรื่น น่าอยู่ เกิดความประทับใจ รักสถาบัน
- มีแหล่งเรียนรู้สื่อสารเทคโนโลยีเพื่อเอื้อต่อการเรียนรู้
6. จัดกิจกรรม ส่งเสริมเอกลักษณ์ไทย
 7. ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมของชุมชน มีความรู้ ความเข้าใจ และมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของโรงเรียน

3. อัตลักษณ์ของสถานศึกษา โรงเรียนคุณธรรมก้าวหน้า 3 ภาษา

4. ตัวชี้วัด เป้าหมาย ของปีการศึกษา 2556

- จำนวนตัวบ่งชี้ มาตรฐานการศึกษาที่มีผลการประเมินคุณภาพภายในเพิ่มขึ้น
- ร้อยละของวิชาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 5 วิชาหลักเพิ่มขึ้น
- ร้อยละของครูที่มีใบประกอบวิชาชีพทางการศึกษา
- ร้อยละของครูที่สอนตรงตามวิชาเอก/โท หรือได้รับการอบรม
- ร้อยละของผู้เรียนที่สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ตามเกณฑ์ที่สถานศึกษา

กำหนด

ร้อยละของผู้เรียนที่สามารถสื่อสารภาษาจีนได้ตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด

ร้อยละผู้เรียนปฐมวัย มีพัฒนาการทั้ง 4 ด้าน คือ ร่างกาย สังคม อารมณ์ จิตใจ และ

สติปัญญาเหมาะสมกับวัย

5. หลักสูตรภาษาจีนระดับประถมศึกษา พุทธศักราช 2541

ในยุคแห่งสังคมข่าวสารภาษาต่างประเทศมีความจำเป็นและสำคัญในการสื่อสารเป็นอย่างยิ่ง ภาษาจีนเป็นอีกภาษาหนึ่งที่ใช้ในการสื่อสารอย่างกว้างขวาง สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนจึงตระหนักในความจำเป็นและเห็นความสำคัญของภาษาจีน จึงเห็นควรปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนภาษาจีน เพื่อพัฒนาความสามารถของผู้เรียนให้มีทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน สามารถติดต่อสื่อสาร รับข่าวสาร พัฒนาภาษาเพื่อการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ

แนวการจัดประสบการณ์วิชาภาษาจีนประถมศึกษา พุทธศักราช 2541 มุ่งพัฒนาความสามารถในการใช้สื่อภาษาเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ ได้ถูกต้องตามหลักภาษา และเข้าใจวัฒนธรรมอันหลากหลาย สามารถเข้าสู่สังคมของเจ้าของภาษาได้อย่างเหมาะสม โดยการกำหนดแนวการจัดประสบการณ์ 6 ปี กำหนดมาตรฐานขั้นพื้นฐาน กรอบเนื้อหา รูปแบบภาษา คำศัพท์กระบวนการเรียนรู้ที่สำคัญและกระบวนการวัดและประเมินผลไว้ชัดเจน ทั้งนี้เพื่อเป็นทางเลือกหนึ่งสำหรับโรงเรียนหรือผู้เรียนที่จะเลือกภาษาจีนเป็นภาษาต่างประเทศอีกภาษาหนึ่ง นอกเหนือจากภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นภาษาต่างประเทศที่หนึ่ง (กรุณา เลิศพุทธิภิญโญ, 2555)

หลักสูตรภาษาจีนระดับประถมศึกษา พุทธศักราช 2541 แบ่งเป็น 3 ระดับ คือ ภาษาจีนระดับเตรียมพร้อม จัดสอนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาษาจีนระดับอ่านออกเขียนได้ จัดสอนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 – 4 และภาษาจีนระดับพื้นฐานประถมศึกษา จัดสอนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6 แนวการจัดการเรียนการสอนเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง จัดสถานการณ์และบรรยากาศการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาจีนมากที่สุด โดยใช้สื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนที่หลากหลาย ภาษาจีนระดับเตรียมความพร้อม เน้นความสามารถในการฟัง พูด โดยจัดกิจกรรมที่สนุกสนานเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความคุ้นเคยกับภาษาจีนและเรียนรู้ด้วยความสนุกสนาน ส่วนภาษาจีนระดับอ่านออกเขียนได้จัดกิจกรรมที่ผสมผสาน การสะกดศัพท์อักษร* การอ่านและเขียน สำหรับภาษาจีนระดับพื้นฐานประถมศึกษาจัดกิจกรรมโดยมุ่งพัฒนาความสามารถด้านการสื่อสารด้วยการฟัง พูด อ่านและเขียนอย่างถูกต้องตามหลักภาษาและความเหมาะสมกับสถานการณ์

การวัดประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนระดับเตรียมความพร้อม และระดับอ่านออกเขียนได้ มุ่งประเมินภาคปฏิบัติและเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาจีน ส่วนระดับพื้นฐานประถมศึกษา

หมายเหตุ. ** สัทอักษรเป็นเครื่องหมายแทนเสียงในการออกเสียงพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ เมื่อสะกดคำแล้วจะได้เสียงคำอ่านภาษาจีน

เน้นการวัดความสามารถโดยรวมในการใช้ภาษาจีนและวัดประเมินผลทั้งทางด้านความรู้ การปฏิบัติและเจตคติ ประเมินความก้าวหน้าในการใช้ภาษาด้วยการสังเกต การตรวจสอบกระบวนการทำงานและผลการทำงานด้วยเครื่องมือวัดและประเมินผลที่หลากหลาย

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยข้างต้นสรุปได้ว่าการศึกษาค้นคว้าคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาจีนนั้นมีความแตกต่างที่หลากหลายประการด้วยซึ่งตัวแปรที่สำคัญที่ทำให้ความคิดเห็นหรือแนวคิดของผู้ปกครองนักเรียนแตกต่างกันนั้นน่าจะมาจาก

ระดับการศึกษาของผู้ปกครองนักเรียนสภาพแวดล้อมทางสังคมและเศรษฐกิจ หรือภูมิหลังของผู้ปกครองนักเรียนนั่นเองผู้บริหารสถานศึกษามีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งต่อการบริหารจัดการให้ครู นักเรียนผู้ปกครอง เกิดความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนภาษาจีนและการบริหารโรงเรียน เพราะต้องเอาใจใส่กระตือรือร้นส่งเสริมสนับสนุนประสานความร่วมมือในทุกฝ่ายก่อให้เกิดคุณภาพและเป็นที่พึงประสงค์ของผู้ปกครองนักเรียน ควรให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ของโรงเรียน การให้บริการอย่างรวดเร็วการให้ข้อมูลข่าวสาร ประสานกับทุกฝ่ายเพื่อให้งานการเรียนการสอนให้ได้คุณภาพ

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กรุณา เลิศพุทธิภิญโญ (2543) ได้ศึกษาถึงเจตคติของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาจีนในโรงเรียนนานาชาติ อ.บัวใหญ่ จ.นครราชสีมา เพื่อ

(1) ศึกษาเจตคติของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนของโรงเรียนเอกชนในด้านภาษาจีน

(2) เพื่อศึกษาเจตคติของผู้ปกครองที่มีต่อภาษาจีนในด้านประโยชน์ความสำคัญและความจำเป็นในการดำเนินการด้านอาชีพ ซึ่งผลการวิจัยสรุปได้ว่าผู้ปกครองของนักเรียนส่วนใหญ่มีฐานะเป็นบิดา- มารดา เป็นผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษามากที่สุด มีอายุระหว่าง 30 – 40 ปี มีการศึกษาระดับปริญญาตรีและอาชีพรับราชการ เหตุผลในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนเพราะโรงเรียนมีชื่อเสียงด้านการเรียนดี บุตรคนต่อไปจะให้เรียนในโรงเรียนอีกความสามารถด้านภาษาจีนของผู้ปกครอง อ่าน- เขียน- พูด – ฟัง ไม่ได้เลย มีความประทับใจโรงเรียนในเรื่องระเบียบวินัยและความสะอาด และเห็นว่าโรงเรียนควรปรับปรุงการเรียนการสอน

ของครู กลุ่มวิชาควรเน้นมากที่สุด คือ กลุ่มทักษะ (คณิตศาสตร์ – ภาษาไทย)และกิจกรรมที่ผู้ปกครองเข้าร่วมมากได้แก่กิจกรรมวันแม่

ผู้ปกครองเห็นว่าการเรียนการสอนภาษาจีนมีประโยชน์ และความจำเป็นอยู่ใน “ระดับปานกลาง” และมีความสำคัญต่อการดำเนินการด้านอาชีพ ต่อการเรียนเสริมสร้างเพื่อเป็นพื้นฐานเรียนในด้านอาชีพ และเห็นว่าการเรียนภาษาจีนมีผลกระทบต่อความมีวินัย – สติปัญญาของนักเรียนต่อความมั่นคงการปกครองของสังคมใน “ระดับปานกลาง”

เจตคติด้านที่ผู้ปกครองเห็นอยู่ใน “ระดับมาก” คือด้านบริหารจัดการ และเห็นว่าโรงเรียนที่มีการเรียนการสอนภาษาจีน ผู้บริหารของโรงเรียนควรมีวิสัยทัศน์ในการจัดการศึกษา ในด้านวิชาการทั้งภาษาไทยและภาษาจีนอยู่ในระดับดี

ศูนย์จีนการศึกษา สถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2551) ได้รายงานการวิจัย เรื่องการเรียนการสอน ภาษาจีนในประเทศไทยระดับประถมและมัธยมศึกษา พบว่า ในแง่มุมมอง ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้บริหารโรงเรียน สรุปได้ว่า ด้านหลักสูตรแบบเรียนมีมาตรฐานเหมาะสมกับนักเรียนไทย มีความต่อเนื่องเป็นระบบกำหนดชั่วโมงเรียนภาษาจีนเพิ่มในแต่ละระดับชั้น มีการจัดสอนวัดผลสอบวัดผลความรู้ทางภาษาจีนที่มีลักษณะเดียวกันทั่วประเทศ จัดทำข้อสอบที่เป็นมาตรฐาน รวมถึงข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษาจีน ด้านหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาจีน ควรทำหลักสูตรและแผนการสอนระดับชาติ ให้หลักสูตรมีความเหมาะสมกับช่วงชั้นต่อเนื่อง มีมาตรฐาน ให้ภาษาจีนเป็นหนึ่งวิชาสอบเข้าเรียนต่อระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ดำเนินการเรียนที่เป็นแกนกลางมีมาตรฐานและสื่อที่ได้ผล ต้องการแบบเรียนที่มีคำอธิบายเป็นภาษาไทย แก้ปัญหาการใช้อักษรตัวเต็ม-ย่อ ส่งเสริมให้มีการสอบ HSK กว้างขวางยิ่งขึ้น สร้างกิจกรรมการเรียนรู้พัฒนาตนเอง จัดค่ายอบรมภาษาจีนลดความแตกต่างของความรู้พื้นฐานของนักเรียน ควรมีการรวบรวมคำศัพท์ที่ระดับชั้นความรู้ด้านการบริหารจัดการควรกำหนดชั่วโมงเรียน ให้เหมาะสมและต่อเนื่อง สนับสนุนการเรียนการสอนภาษาจีนจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง จัดระเบียบการเลือกแผนการเรียนตามความสนใจของนักเรียนเตรียมความพร้อมของโรงเรียนในการเปิดสอนภาษาจีนเป็นต้น

เมฆม สอดส่องกฤษ (2553) ได้แสดงความคิดเห็น ในงานวิจัยเรื่อง ปัญหาการเรียนการสอนภาษาจีนในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือว่า การเรียนการสอนภาษาจีนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีมานานแล้ว แต่เริ่มมีความตื่นตัวศึกษาในระยะไม่กี่ปีมานี้ ตามบทบาทของประเทศจีนในสังคมโลกปัจจุบันพบว่าการศึกษาภาษาจีนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผู้เรียนและ

ผู้สอนยังประสบปัญหาและประการ อันได้แก่ ปัญหาด้านการจัดการเรียนการสอนทรัพยากรบุคคล ทุนทรัพย์ตำราและแหล่งค้นคว้า รวมถึงปัญหาการเรียนรู้อาษาของตัวนักศึกษาเอง และประเด็นที่สำคัญ คือ ขาดการสนับสนุนที่แท้จริงอย่างจริงจังและต่อเนื่อง บุคคลผู้ทำงานด้านภาษาจีน มีจำนวนไม่มาก เมื่อเทียบกับความต้องการของผู้เรียนอันทำให้ผู้เรียนต้องกระตือรือร้น ขวนขวายหาความรู้ด้วยตนเองให้มากที่สุด โดยแหล่งข้อมูลสารสนเทศ อินเทอร์เน็ตเป็น อีกแนวทางหนึ่งที่ผู้เรียนสามารถสืบค้นข้อมูลได้เป็นอย่างดี ซึ่งการพัฒนาระบบการเรียนรู้อาษาจีน อินเทอร์เน็ตของประเทศจีนมีการพัฒนาในทางที่ดีมาก ผู้เรียนนอกจากจะได้ความรู้จากการสืบค้น ข้อมูล ทางอินเทอร์เน็ตแล้วยังเป็นการฝึกฝน ความชำนาญ ด้านภาษาจีนไปในตัวด้วย

กรุณา เลิศพุทธิภิญโญ (2555) ได้ศึกษาถึงสภาพปัญหาการบริหารโรงเรียนเอกชนสอน ภาษาจีนในประเทศไทย และเพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน วิธีการ วิจัยมี 5 ขั้นตอน ประกอบด้วย (1) ศึกษาวิเคราะห์เอกสาร กรอบแนวคิด 7s ของ Mc Kinsey แผนการศึกษาแห่งชาติ มาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. 2549 มาตรฐานการประเมินภายนอกของ สมศ. (2) สัมภาษณ์ผู้บริหารเลือกแบบเจาะจง และผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญการบริหาร โรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน จำนวน 8 คน เพื่อพัฒนารูปแบบตามสมมุติฐานที่กำหนดไว้ (3) การยืนยันรูปแบบ โดยการจัดประชุมสนทนากลุ่มอย่างเข้มข้น เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 19 คน ตรวจสอบยืนยันความถูกต้องของรูปแบบตามสมมุติฐานและปรับปรุงรูปแบบการบริหารโรงเรียน เอกชนสอนภาษาจีนให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น (4) นำรูปแบบที่ได้รับการตรวจสอบยืนยันความ ถูกต้อง สามารถนำไปปฏิบัติได้จากผู้เชี่ยวชาญ ในขั้นที่ 3 ไปทดลองปฏิบัติการบริหารจริง กับ โรงเรียนอัสสัมชัญวิทยาลัย โรงเรียนลิ้นหมื่น และโรงเรียนบุญญูวิทยาการ ซึ่งเป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลาง ขนาดเล็ก ผลการทดลองพบว่า รูปแบบมีความเหมาะสมมีประโยชน์และมีความเป็นไปได้ สามารถนำไปสู่คุณภาพโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนต่อไป

ผลการวิจัยรูปแบบการบริหารโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน มี 7 องค์ประกอบ คือ (1) กลยุทธ์ในการพัฒนาสถานศึกษา (2) กลยุทธ์ในการจัดโครงสร้างสถานศึกษา (3) ระบบที่ใช้ใน การบริหารโรงเรียน (4) รูปแบบการบริหารของผู้บริหาร (5) ทักษะที่จำเป็นต่อการบริหาร (6) วิสัยทัศน์ร่วมของบุคลากรในสถานศึกษาและ (7) การเลือกบุคลากรในการร่วมปฏิบัติงานใน สถานศึกษา โดยมีขั้นตอนประกอบด้วย (1) ศึกษาวิเคราะห์เอกสาร กรอบแนวคิด 7s (2) สัมภาษณ์ผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนที่ได้เลือกแบบเจาะจง (3) การยืนยันรูปแบบ โดยการจัดประชุมสนทนากลุ่มอย่างเข้มข้น (4) นำรูปแบบที่สมบูรณ์ได้จากการตรวจสอบยืนยัน

ความถูกต้อง ไปทดลองปฏิบัติการบริการกับโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน และ (5) นำรูปแบบที่ได้จากการทดลองในขั้นที่ 4 ปรับปรุงและเขียนรายงาน โดยพบว่ารูปแบบ มีความเหมาะสม มีประโยชน์ มีความเป็นไปได้ มีความสมบูรณ์ ถูกต้อง และจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีนให้มีคุณภาพได้

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยเรื่องการศึกษาความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาจีนในโรงเรียนเต็กก่าตรุษธรรม เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนเต็กก่าตรุษธรรมและศึกษาปัญหา ข้อเสนอแนะของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนประกอบด้วยขั้นตอนการดำเนินงานการวิจัย ดังต่อไปนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 วิธีสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.6 สถิติที่ใช้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ผู้ปกครองนักเรียน โรงเรียนเต็กก่าตรุษธรรม ในปีการศึกษา 2556 จำนวน 356 คน

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้มาจากการสุ่มประชากร (Stratified random sampling) ที่เป็นผู้ปกครองนักเรียนในโรงเรียนเต็กก่าตรุษธรรม โดยใช้การกำหนดเกณฑ์เป็นร้อยละของประชากรในการพิจารณา ดังนี้ (Librero, 1985 อ้างใน วีรวุฒิ เอกะกุล , 2543)

ถ้าขนาดประชากรเป็นหลักร้อย	ควรใช้กลุ่มตัวอย่างอย่างน้อย 25%
ถ้าขนาดประชากรเป็นหลักพัน	ควรใช้กลุ่มตัวอย่างอย่างน้อย 10%
ถ้าขนาดประชากรเป็นหลักหมื่น	ควรใช้กลุ่มตัวอย่างอย่างน้อย 5%
ถ้าขนาดประชากรเป็นหลักแสน	ควรใช้กลุ่มตัวอย่างอย่างน้อย 1%

ซึ่งได้ใช้สัดส่วนร้อยละ 30 จนได้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ปกครองนักเรียน จำนวน 108 คน และได้นำมาเป็นตัวแทนของกลุ่มตัวอย่างโดยจำแนกสัดส่วนของผู้ปกครองระดับอนุบาลและระดับประถมกับทั้งระดับอนุบาลและประถมศึกษาอีกครั้งจนได้กลุ่มตัวอย่างดังนี้ ระดับอนุบาล จำนวน 34 คน ระดับประถม จำนวน 59 คน ทั้งระดับอนุบาลและประถมศึกษา จำนวน 15 คน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการศึกษาทฤษฎีและแนวคิดต่างๆ ตลอดจนผลการวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) จำแนกแบบสอบถามออกเป็น 10 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนต่อการเรียนการสอนภาษาจีน โดยคำถามครอบคลุมเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาจีนในโรงเรียนเด็กกำพรชธรรม 5 ด้าน จำนวน 25 ข้อ ได้แก่

1) ด้านประโยชน์ความสำคัญและความจำเป็นของภาษาจีน	จำนวน 6 ข้อ
2) ด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน	จำนวน 11 ข้อ
3) ด้านผลกระทบต่อการเรียนการสอนภาษาจีน	จำนวน 3 ข้อ
4) ด้านความพึงพอใจการบริหารจัดการ	จำนวน 2 ข้อ
5) ด้านความคาดหวังที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาจีน	จำนวน 3 ข้อ

การให้คะแนนแบบสอบถามและการแปลความหมายของคะแนนมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีของ (Likert) ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทอัตราส่วน (Interval Scale) โดยแบ่งออกเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยแต่ละระดับมีกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้ (ศิริชัย พงษ์วิชัย, 2551)

ให้คะแนน 5 หมายถึง การวัดความคิดเห็นในระดับมากที่สุด

ให้คะแนน 4 หมายถึง การวัดความคิดเห็นในระดับมาก

ให้คะแนน 3 หมายถึง การวัดความคิดเห็นในระดับปานกลาง

ให้คะแนน 2 หมายถึง การวัดความคิดเห็นในระดับน้อย

ให้คะแนน 1 หมายถึง การวัดความคิดเห็นในระดับน้อยที่สุด

ผู้วิจัยแบ่งช่วงระดับคะแนนโดยใช้ค่าเฉลี่ยจากข้อมูลเป็นเกณฑ์ในการพิจารณา

โดยการหาความกว้างอันตรภาคชั้นดังนี้

$$\begin{aligned}\text{อันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{พิสัย}}{\text{จำนวนชั้น}} = \frac{\text{คะแนนสูงสุด}-\text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{5-1}{5} = 0.80\end{aligned}$$

จากหลักเกณฑ์ดังกล่าว ผู้วิจัยได้กำหนดและแปลความหมายตามคะแนนดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.21 – 5.00 หมายความว่า มีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.41 – 4.20 หมายความว่า มีความคิดเห็นในระดับมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.61 – 3.40 หมายความว่า มีความคิดเห็นในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.81 – 2.60 หมายความว่า มีความคิดเห็นในระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.80 หมายความว่า มีความคิดเห็นในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิดเพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม นอกเหนือจากที่มีในตอนที่ 2

3.3 วิธีสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างแบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บข้อมูลในครั้งนี้ได้ดำเนินการดังนี้

1) ศึกษานิยาม ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาจีนในเรื่องของความคิดเห็นของผู้ปกครองในด้านประโยชน์ และความสำคัญด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านผลกระทบ ด้านความพึงพอใจและความคาดหวัง เพื่อนำมาวิเคราะห์เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2) นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาเรียบเรียง เพื่อเป็นแนวทางในการร่างแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ และสร้างแบบสอบถามตามขอบเขตการเรียนการสอนภาษาจีน 5 ด้าน โดยปรับปรุงจากงานวิจัยของ กรุณา เลิศพุฒิภิญโญ (2543)

3) นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นมาเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อแนะนำ ปรับปรุง

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

3.4.1 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามให้นักเรียนนำไปให้ผู้ปกครองของแต่ละคน เพื่อตอบแบบสอบถาม และนำแบบสอบถามที่ตอบแล้วนำคืนผู้วิจัย

3.4.2 ผู้วิจัย นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนจากผู้ปกครองมาตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ เพื่อดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการคัดเลือกแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์เรียงลำดับแบบสอบถามที่เก็บมาตามลำดับลงข้อมูลในรหัสข้อมูล (Coding form) ตรวจสอบข้อมูลเพื่อป้องกันข้อผิดพลาด ก่อนดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์แล้ว นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์

3.6 สถิติที่ใช้

3.6.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามวิเคราะห์โดยใช้สถิติพื้นฐาน คือ ความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

3.6.2 ความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการบริหารงานโรงเรียน 5 ด้าน วิเคราะห์โดยใช้สถิติพื้นฐาน คือ หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

3.6.3 ปัญหาและข้อเสนอแนะวิเคราะห์โดยการสังเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และค่าความถี่ (Frequency)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาจีนในโรงเรียนเด็กกำพร้าธรรม มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาจีน และศึกษาปัญหา ข้อเสนอแนะของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนำเสนอเป็น 3 ตอน ดังนี้

4.1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ปกครองนักเรียน โรงเรียนเด็กกำพร้าธรรม เกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคลและอื่นๆ

4.2 ความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนต่อการเรียนการสอนภาษาจีนในด้านประโยชน์และความสำคัญของภาษาจีน ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านผลกระทบทาการเรียนการสอน ด้านความพึงพอใจของการบริหารจัดการ และด้านความคาดหวัง

4.3 ปัญหา และข้อเสนอแนะ

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ปรากฏว่าตามตาราง 4.1 ตอนที่ 1 การสำรวจสภาพทั่วไปของผู้ปกครองนักเรียน

ตารางที่ 4.1 สภาพทั่วไปเกี่ยวกับผู้ปกครอง

การสำรวจสภาพทั่วไปเกี่ยวกับผู้ปกครอง	จำนวน	ร้อยละ
1. ท่านเกี่ยวข้องกับนักเรียนในฐานะ		
บิดา-มารดา	91	84.25
ญาติ	17	15.75
2. เป็นผู้ปกครองระดับ		
อนุบาล	34	31.48
ประถม	59	54.64
ทั้งระดับอนุบาลและประถม	15	13.88
3. อายุ		
30 ปี ลงมา	16	14.82
30-40 ปี	50	46.29
41-50 ปี	27	25
51 ปี	15	13.89

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

การสำรวจสภาพทั่วไปเกี่ยวกับผู้ปกครอง	จำนวน	ร้อยละ
4. ระดับการศึกษาสูงสุดของท่าน		
ประถมและมัธยมศึกษา	59	54.62
ปวส, อนุปริญญา	26	24.07
ปริญญาตรีขึ้นไป	23	21.31
5. อาชีพ		
ส่วนตัว	91	84.25
ข้าราชการ	17	15.75
6. เหตุผลที่ท่านส่งบุตรหลานเข้าโรงเรียนนี้ (ตอบได้มากกว่า 1 คำถาม)		
บ้านใกล้โรงเรียน	14	12.96
โรงเรียนมีชื่อเสียงด้านการเรียนดี	39	36.11
มีญาติพี่น้องเรียนอยู่ที่โรงเรียนนี้	13	12.03
สะดวกในการรับส่งที่โรงเรียน	40	37.03
เป็นโรงเรียนของสมาคมฯ	19	17.59
มีการเรียนการสอนภาษาจีน	87	80.55
อื่นๆ	14	12.96

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

การสำรวจสภาพทั่วไปเกี่ยวกับผู้ปกครอง	จำนวน	ร้อยละ
7. ถ้าท่านมีบุตรหลานคนต่อไปท่านจะส่งบุตรหลานมาเรียนที่โรงเรียนอีกหรือไม่		
ให้เรียน	69	63.88
ไม่ให้เรียน	1	0.92
ยังไม่แน่ใจ	38	35.20
8. ความสามารถด้านภาษาจีนของท่าน		
อ่าน, เขียน, พูด, ฟัง ไม่ได้เลย	74	68.51
พออ่าน, เขียน, พูด, ฟัง ได้บ้าง	31	28.70
อ่าน, พูด, ฟัง ได้ดี	3	2.79
9. ท่านประทับใจโรงเรียนแห่งนี้ในเรื่อง (ตอบได้มากกว่า 1 คำถาม)		
ความมีระเบียบวินัย	31	28.70
ความเข้มแข็งทางวิชาการ	29	26.85
การมีการสอนวิชาภาษาจีน	78	72.22
อื่นๆ	6	5.55

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

การสำรวจสภาพทั่วไปเกี่ยวกับผู้ปกครอง	จำนวน	ร้อยละ
10. ท่านคิดว่าโรงเรียนแห่งนี้ควรปรับปรุงในเรื่องใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 คำถาม)		
การบริหารจัดการ	26	24.07
การสอนของครู	57	52.77
ความเอาใจใส่นักเรียนในการเรียนภาษาจีน	56	51.85
ความสัมพันธ์กับชุมชน	14	12.96
ความสะอาดและความเป็นระเบียบภายในโรงเรียน	39	36.11
อื่นๆ	26	24.07

จากตารางที่ 4.1 พบว่าผู้ปกครองส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับนักเรียนในฐานะบิดามารดา เป็นผู้ปกครองระดับประถมศึกษา มีอายุระหว่าง 30-40 ปี การศึกษาสูงสุดคือประถมและมัธยมศึกษา ประกอบอาชีพส่วนตัว เหตุผลที่ส่งบุตรหลานเข้าเรียนที่โรงเรียนนี้เพราะมีการเรียนการสอนภาษาจีน และหากมีบุตรหลานคนต่อไปก็จะให้มาเรียนที่โรงเรียนนี้ ความสามารถด้านภาษาจีนของผู้ปกครองส่วนใหญ่ไม่สามารถ อ่าน , เขียน , พูด และฟังได้เลย ความประทับใจในโรงเรียนนี้ คือมีการสอนวิชาภาษาจีน และเรื่องที่ควรปรับปรุงคือการสอนของครู

4.2 ความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนต่อการเรียนการสอนภาษาจีนและกับการบริหารโรงเรียน

ในด้านประโยชน์และความสำคัญของภาษาจีน ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านผลกระทบการเรียนการสอน ด้านความพึงพอใจของการบริหารจัดการ และด้านความคาดหวังของผู้ปกครอง ของผู้ตอบแบบสอบถาม ปรากฏตามตาราง 4.2, 4.3, 4.4, 4.5, 4.6 และ 4.7

ตอนที่ 2 แบบสอบถามวัดความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาจีนในโรงเรียน

ตารางที่ 4.2 ด้านประโยชน์ ความสำคัญ และความจำเป็นของภาษาจีน

(1) ด้านประโยชน์ ความสำคัญ และความจำเป็นของภาษาจีน	$\bar{X}$	S.D	ระดับความคิดเห็น	ลำดับ
1.ท่านคิดว่าภาษาจีนมีความจำเป็นต่อการดำเนินการด้านอาชีพของท่านเพียงใด	3.48	0.93	มาก	6
2.ท่านคิดว่าการเรียนภาษาจีนมีประโยชน์ต่อการเรียนเสริมสร้างให้ประกอบอาชีพมากเพียงใด	3.84	0.67	มาก	3
3.ท่านคิดว่าภาษาจีนมีความสำคัญเช่นเดียวกับภาษาอังกฤษเพียงใด	3.92	0.74	มาก	2
4.ท่านคิดว่าภาษาจีนเป็นสื่อในการเรียนรู้วิทยาการต่างๆเพียงใด	3.69	0.74	มาก	5
5.ท่านคิดว่าการเรียนภาษาจีนเป็นพื้นฐานในการเรียนระดับสูงเพียงใด	3.83	0.66	มาก	4
6.ในฐานะที่ท่านเป็นผู้ปกครองท่านคิดว่าในอนาคตการเรียนภาษาจีนมีความสำคัญมากเพียงใด	4.26	0.66	มากที่สุด	1
รวม	3.83	0.10	มาก	

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ด้านประโยชน์ ความสำคัญ และความจำเป็นของภาษาจีน ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.83$, S.D. = 0.10) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อปรากฏว่าผู้ปกครองคิดว่าในอนาคตการเรียนภาษาจีนมีความสำคัญ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.26$, S.D. = 0.66) รองลงมาคือ ภาษาจีนมีความสำคัญเช่นเดียวกับภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.92$, S.D. = 0.74) และ ภาษาจีนมีความจำเป็นต่อการดำเนินการด้านอาชีพอยู่ในระดับมากในลำดับสุดท้าย ($\bar{X} = 3.48$, S.D. = 0.93)

ตารางที่ 4.3 ด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน

(2) ด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน	$\bar{X}$	S.D	ระดับ ความคิดเห็น	ลำดับ
7.การที่โรงเรียนเด็กกำพร้าธรรมจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ โดยมีวิชาภาษาจีนเป็นวิชานอกหลักสูตรและไม่มีผลต่อการสอบได้ – สอบตกของนักเรียนท่านเห็นด้วยเพียงใด	4.26	1.31	มากที่สุด	2
8.ท่านคิดว่าการสอนภาษาจีนสัปดาห์ละ 10 คาบ (คาบละ 50 นาที) มีความเหมาะสมเพียงใด	3.26	1.21	ปานกลาง	10
9.ท่านคิดว่าการเรียนภาษาจีน มีผลต่อการเรียนการสอนวิชาสามัญทั้ง 8 กลุ่มสาระ เพียงใด	3.19	1.23	ปานกลาง	11
10.ท่านเห็นด้วยเพียงใดที่ครูสอนภาษาจีนควรเป็นครูเจ้าของภาษาโดยตรง พูดภาษาไทยได้ และต้องมีความรู้ในหลักการสอนเป็นอย่างดี	4.26	1.29	มากที่สุด	1
11.ท่านเห็นด้วยเพียงใดที่โรงเรียนใช้การสอนภาษาจีน เพื่อเป็นสื่อในการฟัง – พูด และสนทนาในชีวิตประจำวันได้	3.97	1.29	มาก	3
12.ท่านเห็นด้วยกับการสอนภาษาจีน โดยใช้กิจกรรมสนุกสนานมากกว่าการสอนให้ท่องจำเพียงใด	3.79	1.31	มาก	4
13.ท่านเห็นด้วยกับการสอนภาษาจีนโดยใช้การสะกดออกเสียงด้วยอักษรโรมัน เพื่อให้การเรียนภาษาจีนง่ายขึ้นเพียงใด	3.74	1.24	มาก	5
14.ท่านเห็นด้วยกับการใช้สื่อที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน เช่น หนังสือพิมพ์ แผ่นภาพ ป้าย ข้อความโฆษณาในเอกสารต่างๆ หรือ ของจริงมาใช้ในการสอนภาษาจีนเพียงใด	3.71	1.28	มาก	6

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

(2) ด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน	$\bar{X}$	S.D	ระดับ ความคิดเห็น	ลำดับ
15.ท่านเห็นด้วยกับการวัดและประเมินผลวิชาภาษาจีนใช้การ สอบข้อเขียนอย่างเดียวเพียงใด	3.30	1.23	มาก	9
6.ท่านเห็นด้วยกับการที่โรงเรียนเปลี่ยนการวัดผลวิชาภาษาจีน จากการสอบมาเป็นการประเมินจากสภาพจริง ด้วยการให้แฟ้ม สะสมงานตลอดปีมาเป็นเกณฑ์ในการประเมินผลเพียงอย่างเดียว	3.53	1.26	มาก	7
17.ท่านเห็นว่าการเรียนภาษาจีนควรเน้นการสนทนา ในการ สื่อสารและเปลี่ยนบทสนทนาการสอนของครูมาเน้นผู้เรียนเป็น ศูนย์กลางคือ สอนตามความต้องการ ความสนใจและเน้น กิจกรรมเป็นหลัก เพียงใด	3.46	1.26	มาก	8
รวม	3.67	0.03	มาก	

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.67$, S.D. = 0.03) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อปรากฏว่า ผู้ปกครองเห็นด้วยที่ครูสอนภาษาจีนควรเป็นครูเจ้าของภาษาโดยตรง พูดภาษาไทยได้ และต้องมีความรู้ในหลักการสอนเป็นอย่างดี อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.26$, S.D. = 1.29) รองลงมาคือ การที่โรงเรียนเต็กล่าวมาตรฐานการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ โดยมีวิชาภาษาจีนเป็นวิชาเอกหลักสูตรและไม่มีผลต่อการสอบได้ – สอบตกของนักเรียนท่านเห็นด้วยเพียงใด อยู่ในระดับมากที่สุดเป็นลำดับที่สอง ($\bar{X} = 4.26$, S.D. = 1.31) และคิดว่าการเรียนภาษาจีน มีผลต่อการเรียนการสอนวิชาสามัญทั้ง 8 กลุ่มสาระเพียงใด อยู่ในระดับปานกลางเป็นลำดับสุดท้าย ($\bar{X} = 3.19$, S.D. = 1.23)

ตารางที่ 4.4 ด้านผลกระทบการเรียนรู้การสอนภาษาจีน

(3) ด้านผลกระทบการเรียนรู้การสอนภาษาจีน	$\bar{X}$	S.D	ระดับ ความคิดเห็น	ลำดับ
18.ท่านคิดว่าความมีวินัยและสติปัญญาของนักเรียนที่เรียนภาษาจีนในโรงเรียนเอกชน ดีกว่าไม่ได้เรียนภาษาจีนเพียงใด	3.74	1.34	มาก	1
19.ท่านเห็นด้วยกับการที่ลูกของท่านชอบเรียนภาษาจีนเป็นพิเศษมากกว่าภาษาไทย	3.17	1.21	ปานกลาง	2
20.ท่านคิดว่าการจัดการให้มีการสอนภาษาจีน ในโรงเรียนที่เรียนหลักสูตรภาษาไทย อาจะกระทบต่อความมั่นคง หรือการปกครองของสังคมเพียงใด	3.08	1.49	ปานกลาง	3
รวม	3.33	0.06	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ด้านผลกระทบการเรียนรู้การสอนภาษาจีนภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}= 3.33$, S.D. = 0.06) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อปรากฏว่า ผู้ปกครองคิดว่าความมีวินัยและสติปัญญาของนักเรียนที่เรียนภาษาจีนในโรงเรียนเอกชน ดีกว่าไม่ได้เรียนภาษาจีนเพียงใด อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}= 3.74$, S.D. = 1.34) รองลงมาคือ เห็นด้วยกับการที่ลูกของท่านชอบเรียนภาษาจีนเป็นพิเศษมากกว่าภาษาไทยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}= 3.17$, S.D. = 1.21) และคิดว่าการจัดการให้มีการสอนภาษาจีน ในโรงเรียนที่เรียนหลักสูตรภาษาไทย ไม่มีผลกระทบต่อความมั่นคง หรือการปกครองของสังคมเพียงใด อยู่ในระดับปานกลางในลำดับสุดท้าย ($\bar{X}= 3.08$, S.D. = 1.49)

ตารางที่ 4.5 ด้านความพึงพอใจการบริหารจัดการ

(4) ด้านความพึงพอใจการบริหารจัดการ	$\bar{X}$	S.D	ระดับ ความคิดเห็น	ลำดับ
21.ท่านคิดว่าผู้บริหารโรงเรียนที่มีการสอนภาษาจีน ควรมีทักษะในการจัดการศึกษาในด้านวิชาการทั้ง ภาษาไทย และภาษาจีนเพียงใด	3.81	1.28	มาก	1
22.ท่านมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอน ภาษาจีนเพียงใด	3.55	1.46	มาก	2
รวม	3.68	0.12	มาก	

จากตารางที่ 4.5 พบว่า ด้านความพึงพอใจในการบริหารจัดการภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}= 3.68$, S.D. = 0.12) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อปรากฏว่า ผู้ปกครองคิดว่าผู้บริหารโรงเรียนที่มีการสอนภาษาจีน ควรมีวิสัยทัศน์ในการจัดการศึกษาในด้านวิชาการทั้งภาษาไทย และภาษาจีนเพียงใด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}= 3.81$, S.D. = 1.28) และมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนเพียงใด อยู่ในระดับมากเช่นกัน ($\bar{X}= 3.55$, S.D. = 1.46)

ตารางที่ 4.6 ด้านความคาดหวังที่มีต่อการเรียนภาษาจีน

(5) ด้านความคาดหวังที่มีต่อการเรียนภาษาจีน	$\bar{X}$	S.D	ระดับ ความคิดเห็น	ลำดับ
23.มีความคาดหวังว่าสามารถใช้ภาษาจีนสื่อสารในชีวิตประจำวันและประกอบธุรกิจได้ เป็นอย่างดี	3.72	1.28	มาก	2
24.มีความคาดหวังว่าจะให้ไปศึกษาต่อที่ประเทศจีนในระดับสูงขึ้นไปอีก	3.36	1.36	ปานกลาง	3
25.มีความคาดหวังว่าเมื่อจบการศึกษาแล้วจะสามารถไปทำงานประกอบอาชีพได้ในหลายๆประเทศ	3.86	1.30	มาก	1
รวม	3.64	0.04	มาก	

จากตารางที่ 4.6 พบว่าด้านความหวังที่มีต่อการเรียนภาษาจีนภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.64$, S.D. = 0.04) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อปรากฏว่า ผู้ปกครองคาดหวังว่าเมื่อจบการศึกษาแล้ว จะสามารถไปทำงานประกอบอาชีพได้ในหลายๆประเทศ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.86$, S.D. = 1.30) รองลงมาคือ คาดหวังว่าสามารถใช้ภาษาจีนสื่อสารในชีวิตประจำวันและประกอบธุรกิจได้ เป็นอย่างดีอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.72$, S.D. = 1.28) และคาดหวังว่าจะให้ไปศึกษาต่อที่ประเทศจีนในระดับสูงขึ้นไปอีก อยู่ในระดับปานกลางเป็นลำดับสุดท้าย ($\bar{X} = 3.36$, S.D. = 1.36)

ตารางที่ 4.7 ระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาจีนในภาพรวม

ด้านภาพรวม	$\bar{X}$	S.D	ระดับ ความคิดเห็น	ลำดับ
1. ด้านประโยชน์ความสำคัญ และความจำเป็นของภาษาจีน	3.83	0.10	มาก	1
2. ด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน	3.67	0.03	มาก	3
3. ด้านผลกระทบการเรียนการสอนภาษาจีน	3.33	0.06	ปานกลาง	5
4. ด้านความพึงพอใจการบริหารจัดการ	3.68	0.12	มาก	2
5. ด้านความคาดหวังที่มีต่อการเรียนภาษาจีน	3.64	0.04	มาก	4
รวม	3.63	0.07	มาก	

จากตารางที่ 4.7 ผู้ปกครองของนักเรียนมีระดับความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนภาษาจีน ด้านภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ด้านที่ผู้ปกครองมีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด คือ ด้านประโยชน์ความสำคัญ และความจำเป็นของภาษาจีน รองลงมาคือ ด้านความพึงพอใจการบริหารจัดการ และด้านด้านผลกระทบการเรียนการสอนภาษาจีน อยู่ในระดับปานกลางในลำดับสุดท้าย

4.3 ปัญหาและข้อเสนอแนะ

ตอนที่ 3 ปัญหาและข้อเสนอแนะ

ปัญหา	ความถี่	ข้อเสนอแนะ	ความถี่
-เด็กสามารถท่องจำได้แต่ไม่สามารถอ่านและเขียนได้	1	-อยากให้ครูสอนให้เด็กรู้ตัวอักษรภาษาจีนให้เพิ่มมากขึ้น	2
-เด็กไม่ค่อยสนใจภาษาจีนเท่าไรให้สอนภาษาจีน เท่ากับภาษาไทย	1	-เห็นด้วยกับการมีการเรียนการสอนภาษาจีน	3
-ผู้เรียนมีปัญหาเกี่ยวกับการอ่าน -เขียนภาษาไทย	1	-ควรสอนซ่อมการอ่าน-เขียนภาษาไทย	2
-เด็กนักเรียนไม่สามารถอ่าน-เขียนภาษาจีนได้โดยไม่มีภาษาไทยกำกับ	1	-ให้เริ่มสอนเหมือนภาษาไทย	2
-การทำการบ้านภาษาจีนนักเรียนไม่สามารถทำได้ด้วยตนเอง ต้องคอยถามผู้ปกครองโดยที่ผู้ปกครองบางท่านยังอ่านหรือเขียนภาษาไทยด้วยตนเองไม่ได้ ทำให้เด็กเสียโอกาสในการทำ	3	-อยากให้ครูช่วยกำกับอย่างใกล้ชิด	2
การบ้าน		-ควรปรับแผนการเรียนภาษาจีนให้มีคุณภาพกว่านี้ และขอให้มีภาษาไทยกำกับด้วย	3
-เด็กเข้าใจยากและบางวิชามันยากเกินที่เด็กจะทำได้ ภาษาจีนผู้ปกครองก็	3	-เพิ่มครูภาษาจีนที่เป็นเจ้าของภาษาเป็น 4 คน เพื่อจะได้สอนทุกชั้นเรียนให้ทั่วถึง	1
ไม่รู้เรื่อง		-ไม่จำเป็นว่าครูภาษาจีนจะเป็นครูเจ้าของภาษาหรือไม่ แต่ต้องสื่อสารกับเด็กนักเรียน รู้เรื่อง เข้าใจ และต้องเก่งทั้งสองภาษาด้วย	1
-พื้นฐานด้านภาษาจีนของเด็กยังอ่อนอยู่ ความเอาใจใส่ยังน้อยมาก	1	-อยากให้เน้นภาษาไทย ภาษาจีน	4
-มีครูสอนภาษาจีนไม่เพียงพอ	1	กับภาษาอังกฤษ และไม่เอาโรงเรียนเปลี่ยนครูบ่อย เพราะนักเรียนคุ้นเคยกับครูที่เคยสอนมากกว่าครูใหม่	
-ครูเจ้าของภาษาจีนไม่เก่งภาษาไทยทำให้สื่อสารกับเด็กไม่รู้เรื่อง นักเรียนไม่เข้าใจ	1	-เน้นวิชาการควบคู่กับกิจกรรมสร้างสรรค์	1

ตอนที่ 3 (ต่อ)

ปัญหา	ความถี่	ข้อเสนอแนะ	ความถี่
-เด็กทำผิด ทำไม่ได้ มีการลงโทษด้วยการตีเด็ก ทำให้เด็กกลัว-เวลาพักของนักเรียนในบางครั้งทำให้เด็กมีการขาดเรียนมาบ้านเพราะโดนแกล้ง และมีการขโมยของในชั้นเรียน	1	-มีการประเมินผลการเรียนภาษาจีน	1
-เปลี่ยนครูผู้สอนหรือลาออกบ่อย เด็กบางคนเข้ากับครูใหม่ไม่ได้ ผู้ปกครองไม่ยอมให้ลูกมาโรงเรียน	1	-ให้ทางโรงเรียนสอนวิชาสามัญทั้ง 8 กลุ่มสาระ ให้มากกว่านี้	1
-ขอให้ครูช่วยดูแลความสะอาดของโรงเรียน ห้องเรียนไม่สะอาด	1	-มีสื่อการเรียนการสอนให้มากขึ้น จัดกิจกรรมในการสร้างทักษะให้นักเรียนเข้าใจภาษามากขึ้น	2
--สภาพแวดล้อมไม่ร่มรื่น	1	-สอนให้นักเรียนพูดสุภาพและมีหางเสียงมากขึ้น	1
-เด็กเป็นหวัดบ่อยมาก	1	-เวลาเด็กเล่นที่สนามเด็กเล่นอยากให้ มีครูดูแล	1
-ห้องน้ำไม่เพียงพอ	1	-ดูแลเอาใจใส่เด็กนักเรียนให้มากกว่านี้	2
-รถที่มีอยู่บริการ ไม่ดีและราคาแพง	1	-มีการรณรงค์ให้ใช้ขยะน้อยลง	1
		-สร้างห้องน้ำเพิ่มและปรับปรุงทัศนียภาพ	1
		-อยากให้โรงเรียนขยายเส้นทางจัดรถรับส่งนักเรียนให้มากขึ้น	2
		-สำรวจเด็กที่เป็นหวัดในห้องเรียน แล้วแจ้งผู้ปกครองให้หยุดเรียนเพื่อไม่ให้ติดหวัดกัน	1

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการศึกษาความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาจีนในโรงเรียนเด็กกำพร้าธรรม มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาจีนในโรงเรียนเด็กกำพร้าธรรมและศึกษาปัญหา ข้อเสนอแนะของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนเป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (survey research) โดยการสอบถามจากผู้ปกครองนักเรียน มีรายละเอียดดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามผลของการวิเคราะห์สรุปได้ดังนี้

ผู้ปกครองส่วนใหญ่เป็น บิดา มารดา มากกว่าญาติ อายุระหว่าง 30 - 40 ปี มีการศึกษาระดับประถมและมัธยมศึกษาและประกอบอาชีพส่วนตัวมากที่สุด เหตุผลที่ส่งบุตรหลานเข้าเรียน เพราะมีการเรียนการสอนภาษาจีน และหากมีบุตรหลานคนต่อไปก็จะให้มาเรียนที่โรงเรียนนี้อีก ความสามารถด้านภาษาจีนของผู้ปกครองส่วนใหญ่ ไม่สามารถอ่าน เขียน พูดและฟังได้เลย ความประทับใจในโรงเรียนนี้คือ มีการสอนวิชาภาษาจีนและเรื่องที่ควรปรับปรุงคือการสอนของครู

5.1.2 ความคิดเห็นของผู้ปกครองต่อการเรียนการสอนภาษาจีนในโรงเรียนเด็กกำพร้าธรรม ภาพรวมอยู่ในระดับมาก พบว่าด้านประโยชน์ความสำคัญและความจำเป็นของภาษาจีน เป็นด้านที่ผู้ปกครองมีระดับความคิดเห็นมากที่สุด รองลงมาคือด้านความพึงพอใจในการบริหารจัดการ และด้านผลกระทบต่อการเรียนการสอนภาษาจีนเป็นด้านที่มีระดับความคิดเห็นต่ำที่สุด อย่างมีนัยสำคัญ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน มีรายละเอียดดังนี้

1) ด้านประโยชน์ ความสำคัญและความจำเป็นของภาษาจีน ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่ผู้ปกครองมีความคิดเห็นในระดับมากที่สุดก็คือ ในฐานะที่เป็นผู้ปกครองคิดว่าในอนาคตการเรียนภาษาจีนมีความสำคัญมากเพียงใด รองลงมาคือ ภาษาจีนมีความสำคัญเช่นเดียวกับภาษาอังกฤษเพียงใด และข้อที่น้อยต่ำสุดแต่ยังอยู่ในระดับมากก็คือ ภาษาจีนมีความจำเป็นต่อการดำเนินการด้านอาชีพเพียงใด

2) ด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่ผู้ปกครองมีความคิดเห็นในระดับที่มากที่สุดคือ เห็นด้วยที่ครูสอนภาษาจีนควรเป็นครูเจ้าของภาษาโดยตรง พูดภาษาไทยได้ และต้องมีความรู้ในหลักการสอนเป็นอย่างดี รองลงมาคือ การจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ โดยมีวิชาภาษาจีนเป็นวิชานอกหลักสูตร และไม่มีผลต่อการสอบได้ สอบตก ของนักเรียน และข้อที่น้อยที่สุดก็คือ การเรียนภาษาจีนมีผลต่อการเรียนการสอนวิชาสามัญทั้ง 8 กลุ่มสาระเพียงใด

3) ด้านผลกระทบการเรียนการสอนภาษาจีน ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่ผู้ปกครองมีความคิดเห็นในระดับมากที่สุดคือ คิดว่าความมีระเบียบวินัย สติปัญญาของนักเรียน ที่เรียนภาษาจีนในโรงเรียนเอกชน ดีกว่าไม่ได้เรียนภาษาจีน รองลงมาคือ เห็นด้วยกับการที่ลูกของท่านชอบเรียนภาษาจีนเป็นพิเศษมากกว่าภาษาไทย และข้อที่น้อยที่สุดก็คือ การมีการจัดให้มีการสอนภาษาจีนในโรงเรียนที่เรียนหลักสูตรภาษาไทยมีผลกระทบต่อความมั่นคง หรือการปกครองของสังคมเพียงใด

4) ด้านความพึงพอใจในการบริหารจัดการ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่ผู้ปกครองมีความพึงพอใจมากที่สุดคือ ผู้บริหาร โรงเรียนที่มีต่อการสอนภาษาจีนควรมีวิสัยทัศน์ ในการจัดการศึกษาในด้านวิชาการทั้งภาษาไทยและภาษาจีน รองลงมาคือ มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนเพียงใดอยู่ในระดับมากเช่นกัน

5) ด้านความคาดหวัง ที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาจีน ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่ผู้ปกครองมีความคาดหวังในระดับมากที่สุดคือ คาดหวังว่าเมื่อจบการศึกษาแล้ว จะสามารถไปทำงานประกอบอาชีพได้ในหลายๆประเทศ รองลงมาคือ สามารถใช้ภาษาจีนสื่อสารในชีวิตประจำวันและประกอบธุรกิจได้เป็นอย่างดีคืออยู่ในระดับมาก โดยคาดหวังว่าจะให้ไปศึกษาต่อที่ประเทศจีนในระดับสูงขึ้นไปอีก อยู่ในระดับปานกลาง

5.1.3 ปัญหาและข้อเสนอแนะ

5.1.3.1 ปัญหา

การจัดการเรียนการสอนภาษาจีนและการบริหารจัดการ

1) ผู้เรียนมีปัญหาเกี่ยวกับการอ่าน- เขียนภาษาไทย เด็กไม่ค่อยสนใจภาษาจีนเท่าไร นักเรียนไม่สามารถอ่าน – เขียนภาษาจีนได้ โดยไม่มีภาษาไทยกำกับ ทำให้สามารถท่องจำได้ แต่ไม่สามารถอ่านและเขียนได้

2) พื้นฐานด้านภาษาจีนของเด็กยังอ่อนอยู่ ความเอาใจใส่ยังน้อยมาก การทำการบ้านภาษาจีนนักเรียนไม่สามารถทำได้ด้วยตนเอง ต้องคอยถามผู้ปกครอง โดยที่ผู้ปกครองบางท่านยัง

อ่านหรือเขียนภาษาไทยด้วยตนเองไม่ได้ ทำให้เด็กเสียโอกาสในการทำการบ้าน เด็กเข้าใจยาก และบางวิชามันยากเกินที่เด็กจะทำได้ ภาษาจีนผู้ปกครองก็ 모르เรื่อง

3) มีครูสอนภาษาจีนไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน ครูเจ้าของภาษาจีนไม่เก่งภาษาไทย ทำให้สื่อสารกับเด็กไม่รู้เรื่อง นักเรียนไม่เข้าใจ เปลี่ยนครูผู้สอนหรือลาออกบ่อย เด็กบางคนเข้ากับครูใหม่ไม่ได้ ผู้ปกครองไม่อยากให้ลูกมาโรงเรียน

4) เด็กทำผิด ทำไม่ได้ มีการลงโทษด้วยการตีเด็ก ทำให้เด็กกลัว เวลาพักของนักเรียน บางครั้งทำให้เด็กมีการบาดเจ็บมาบ้านเพราะโดนแกล้ง และมีการขโมยของในชั้นเรียน

5) ขอให้ครูดูแลความสะอาดของโรงเรียน ห้องเรียนไม่สะอาด สภาพแวดล้อมไม่ร่มรื่น เด็กเป็นหวัดบ่อยมาก ห้องน้ำไม่เพียงพอ รถที่มีอยู่บริการไม่ดี และราคาแพง

5.1.3.2 ข้อเสนอแนะ

การจัดการเรียนการสอนภาษาจีนและการบริหารจัดการ

1) เห็นด้วยกับการมีการเรียนการสอนภาษาจีน ให้เริ่มสอนเหมือนภาษาไทย และควรซ่อมการอ่าน-เขียนภาษาไทย อยากให้ครูสอนให้เด็กรู้ตัวอักษรภาษาจีนให้เพิ่มมากขึ้น

2) อยากให้เน้นภาษาไทย ภาษาจีน ภาษาอังกฤษ และควรปรับแผนการสอนภาษาจีนให้มีคุณภาพกว่านี้ เน้นวิชาการควบคู่กับกิจกรรมสร้างสรรค์ ให้ทางโรงเรียนสอนวิชาสามัญทั้ง 8 กลุ่มสาระให้มากกว่านี้

3) เพิ่มครูภาษาจีนที่เป็นเจ้าของภาษาเป็น 4 คน เพื่อจะได้สอนทุกชั้นเรียนให้ทั่วถึง มีสื่อการเรียนการสอนให้มากขึ้น จัดกิจกรรมในการสร้างทักษะให้นักเรียนเข้าใจภาษาจีนมากขึ้น และไม่ขอให้เปลี่ยนครูบ่อย เพราะนักเรียนคุ้นเคยกับครูที่เคยสอนมากกว่าครูใหม่

4) ดูแลเอาใจใส่เด็กนักเรียนให้มากกว่านี้ เวลาเด็กเล่นที่สนามเด็กเล่นอยากให้ครูดูแล และครูสอนให้นักเรียนพูดจาสุภาพกับมีหางเสียงมากขึ้น

5) มีการณรงค์ให้ใช้ขยะน้อยลง สำนวณเด็กที่เป็นหวัดในห้องเรียนแล้วแจ้งผู้ปกครองให้หยุดเรียนเพื่อไม่ให้ติดหวัดกัน ปรับภูมิทัศน์และสร้างห้องน้ำเพิ่มและอยากให้โรงเรียนขยายเส้นทางจราจรรับส่งนักเรียนให้มากขึ้น

5.2 อภิปรายผลการศึกษา

5.2.1 จากการศึกษาเรื่องความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาจีน ในโรงเรียนเด็กกำพร้าธรรมทั้ง 5 ด้าน พบว่า มีผลอยู่ในระดับมากเกือบทั้งหมด ดังนั้นโรงเรียนจึงจำเป็นต้องให้ความสำคัญต่อความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีระดับความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนภาษาจีน ทั้ง 5 ด้าน เท่าๆกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านจะเห็นว่า

1) ความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนเด็กกำพร้าธรรมที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาจีนในด้านประโยชน์ ความสำคัญ และความจำเป็นของภาษาจีนอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณา รายชื่อแล้วพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมากที่สุด คือ ผู้ปกครองคิดว่าในอนาคตการเรียน ภาษาจีนมีความสำคัญมากที่สุด นั่นแสดงว่า ผู้ปกครองนักเรียนแม้ส่วนใหญ่จะจบการศึกษาใน ระดับประถมศึกษา- มัธยมศึกษา และมีอายุ 30 – 40 ปี แต่ได้มีความสนใจในข่าวสารบ้านเมืองเป็น อย่างดี เพราะจากข้อเท็จจริงในปัจจุบันนี้ ประเทศจีนได้ก้าวขึ้นมาเป็นผู้นำทางเศรษฐกิจโลกอย่าง เต็มตัวแล้ว คนจีนซึ่งมี 1 ใน 5 ของประชากรบนโลกนี้ได้กระจายออกไปทำธุรกิจในทุกๆภูมิภาค ของโลก จึงทำให้ภาษาจีนมีความสำคัญในการสื่อสารขึ้นมาเป็นอันดับสองรองจากภาษาอังกฤษซึ่ง สอดคล้องกับ นันแนลลี่ (Nunnally, 1959) กล่าวถึง ความหมายของความคิดเห็นว่าเป็นเรื่องของ การแสดงออกของแต่ละบุคคลต่อประชาชนทั่วไป โดยผู้ปกครองนักเรียนที่ส่วนมากจะประกอบ อาชีพส่วนตัว ก็จะมีบางส่วนที่ออกไปทำงานในไต้หวัน,ฮ่องกง,เกาหลี,มาเลเซียและสิงคโปร์ ก็จะทำให้พบเห็นชาวจีนเป็นจำนวนมาก ในประเทศดังกล่าวและตระหนักถึงความสำคัญ โดยเฉพาะหลังจากการเปิดประชาคมอาเซียนสมบูรณ์แล้ว ก็จะมีชาวจีนที่เดินทางไปมาเพื่อ ประกอบธุรกิจ การค้า และลงทุนในทุกๆประเทศของอาเซียนมากยิ่งขึ้น จึงทำให้ผู้ปกครอง ส่วนมากได้มีความคิดเห็นคิดว่าในอนาคตการเรียนภาษาจีนของบุตรหลานก็จะมีค่าสำคัญขึ้นใน ระดับที่มากที่สุด

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด แต่ก็ยังอยู่ในระดับมากคือ ผู้ปกครองคิดว่าภาษาจีนมีความจำเป็น ต่อการดำเนินการด้านอาชีพเพียงใด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ในปัจจุบันโดยเฉพาะภาคอีสานกลุ่มทุน จากประเทศจีน หรือนักธุรกิจที่ใช้ภาษาจีนเป็นหลักยังไม่มีการลงทุนในภูมิภาคนี้มากนัก เนื่องจากยังไม่มีนิคมอุตสาหกรรม เหมือนในภาคตะวันออก ที่จะมีกลุ่มโรงงานจากประเทศจีน กระจายในนิคมอุตสาหกรรมต่างๆ ทำให้ภาษาจีนมีความจำเป็นในด้านการประกอบอาชีพขึ้นมา โดยเฉพาะในอนาคตอันใกล้ที่ประเทศไทยกับจีน ซึ่งขณะนี้ได้มีข้อตกลงในการร่วมมือก่อสร้าง รถไฟทางคู่จากภาคอีสานสู่ตะวันออกและกรุงเทพ ก็จะทำให้มีชาวจีนเดินทางมาทำงานใน โครงการนี้อีกเป็นจำนวนมาก ซึ่งก็จะทำให้ภาษาจีนมีความจำเป็นในการติดต่อสื่อสารและจำเป็น ต่อการดำเนินการด้านอาชีพมากขึ้นจากทุกวันนี้ในระดับที่สูงขึ้น

2) ด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน ความคิดเห็นของผู้ปกครองในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากส่วนมากจะเห็นถึงผลประโยชน์และความสำคัญของภาษาจีนอยู่แล้ว ถึงได้จัดส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน ซึ่งเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ เห็นด้วยที่มีครูสอนภาษาจีนควรเป็นครูเจ้าของภาษาโดยตรง พูดภาษาไทยได้ และต้องมีความรู้ในหลักการสอนเป็นอย่างดี ซึ่งเป็นระดับที่มากที่สุดซึ่งสอดคล้องกับ สุชา จันทรธรม (2527 น. 8) กล่าวถึง ความคิดเห็นว่าเป็นความรู้สึกรักของบุคคลที่มีความคิดแตกต่างกัน แต่เป็นลักษณะที่ไม่ลึกซึ้งเท่าทัศนคติ โดยเป็นที่ทราบกันว่าทุกวันนี้โรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน ที่อยู่ภายใต้การกำกับของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.) ที่ได้รับความร่วมมือจากรัฐบาลประเทศจีนในการส่งครูอาสาสมัครมาทำการสอนภาษาจีนให้กับโรงเรียนในสังกัดปีหนึ่งหลายร้อยคน ทำให้ผู้ปกครองเกิดความเชื่อมั่นว่าบุตรหลานของตนจะได้รับการเรียนการสอนจากครูเจ้าของภาษาโดยตรงซึ่งส่วนมากจะจบการศึกษาวชิราวุธ ทำให้มีความรู้ในหลักการสอนเป็นอย่างดี แต่จะมีข้อเสียที่บรรดาครูอาสาสมัครจากประเทศจีนเหล่านี้ส่วนมากจะพูดภาษาไทยยังไม่ได้ ทำให้เป็นอุปสรรคต่อการสื่อสารกับนักเรียนอีกประการหนึ่ง

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด และอยู่ในระดับปานกลางคือ ผู้ปกครองคิดว่าการเรียนการสอนภาษาจีน มีผลต่อการเรียนการสอนวิชาสามัญทั้ง 8 สาระเพียงใด ซึ่งผู้ปกครองต่างเห็นว่าวิชาภาษาจีนเป็นวิชาเรียนเสริมพิเศษ และมีความสำคัญในอนาคต จึงมองว่าผลกระทบการเรียนวิชาสามัญทั้ง 8 กลุ่มสาระ ยังมีไม่มากนัก และการเรียนการสอนภาษาจีนไม่มีผลต่อการสอบได้-สอบตก ตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ อันทำให้ไม่เป็นการกดดันบุตรหลานของตนเองมากนัก

3) ด้านผลกระทบการเรียนการสอนภาษาจีน ความคิดเห็นของผู้ปกครองในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เนื่องจากโลกทุกวันนี้ได้เปลี่ยนแปลงไปเยอะมาก ยุคสงครามเย็น หรือภัยคอมมิวนิสต์ ที่ว่าการแอบเรียนภาษาจีนเป็นภัยต่อความมั่นคงของชาติในอดีตได้ผ่านพ้นไป กลายเป็นยุคแห่งการเรียนรู้ การปรับตัวให้ทันสมัยต่อเหตุการณ์ ซึ่งเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้วพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ผู้ปกครองคิดว่าความมีวินัยและสติปัญญาของนักเรียนที่เรียนภาษาจีนในโรงเรียนเอกชนดีกว่าไม่ได้เรียนภาษาจีนอยู่ในระดับมาก เนื่องจากผู้ปกครองส่วนมากได้ตระหนักถึงโลกใน วันอนาคต ซึ่งเป็นวันข้างหน้าของบุตรหลานด้วย ทัศนคติที่ว่าอย่างน้อย นอกจากภาษาไทยแล้ว ถ้าจะเป็นผู้ที่ประสบผลสำเร็จในชีวิตอย่างน้อยต้องรู้มากกว่า 2 ภาษาขึ้นไป เป็นการสอดคล้องกับอัตลักษณ์ของโรงเรียนที่ว่า โรงเรียนคุณธรรมก้าวหน้า 3 ภาษาไทย-จีน-อังกฤษ เหล่านี้เป็นต้น ซึ่งสอดคล้อง ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2520 น. 3) กล่าวถึงความคิดเห็นว่า เป็นการแสดงออกทางด้านทัศนคติอย่างหนึ่งที่พร้อมจะมีปฏิกิริยาต่อสถานการณ์ภายนอก

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด และอยู่ในระดับน้อย คือ ผู้ปกครองคิดว่าการจัดให้มีการสอนภาษาจีนในโรงเรียนที่เรียนหลักสูตรภาษาไทย มีผลกระทบต่อความมั่นคงหรือการปกครองของสังคมเพียง โดยผู้ปกครองต่างก็เห็นว่ามีผลกระทบดังกล่าวอยู่ในระดับที่น้อย เนื่องจากยุคสมัยที่เปลี่ยนไปดังได้กล่าวมาแล้วข้างต้น

4) ด้านความพึงพอใจในการบริหารจัดการ ผู้ปกครองนักเรียนพึงพอใจในการบริหารจัดการต่อการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้วพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ผู้ปกครองคิดว่าผู้บริหารโรงเรียนที่มีการสอนภาษาจีนมีวิสัยทัศน์ในการจัดการศึกษาในด้านวิชาการทั้งภาษาไทยและภาษาจีนเพียงใด อยู่ในระดับมาก เนื่องจากหากผู้บริหารไม่มีความรู้ ความเข้าใจในการจัดการเรียนการสอนซึ่งมีครูจากเจ้าของภาษาโดยตรง จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้บริหารจำเป็นต้องมีความรู้ในด้านภาษาจีนตลอดจนภาษาไทยดังกล่าว ให้ประสานสอดคล้องกันจนเกิดเป็นผลสัมฤทธิ์แก่ผู้เรียนในที่สุดซึ่งสอดคล้องกับ อภิธพร มาขำ (2543) ได้ให้ความหมายความพึงพอใจว่าหมายถึงทัศนคติหรือระดับความพึงพอใจของบุคคลต่อกิจกรรมต่างๆ ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงประสิทธิภาพของกิจกรรมนั้นๆ เมื่อกิจกรรมนั้นๆ สามารถตอบสนองต่อความต้องการแก่บุคคลนั้นได้

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด แต่ยังอยู่ในระดับมาก คือ ผู้ปกครองมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนเพียงใด ซึ่งก็อยู่ในระดับมาก เช่นเดียวกับความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการในภาพรวมดังกล่าว

5) ด้านความคาดหวังที่มีต่อการเรียนภาษาจีน ผู้ปกครองนักเรียนมีความคาดหวังต่อการเรียนภาษาจีนในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เนื่องจากต่างก็หวังว่าบุตรหลานในอนาคต จะสามารถใช้ภาษาจีนในการสื่อสารและในชีวิตประจำวันกับการใช้ในการทำงานประกอบธุรกิจได้เป็นอย่างดี เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้วพบว่า ผู้ปกครองหวังว่าเมื่อบุตรหลานจบการศึกษาแล้วจะสามารถไปทำงานประกอบอาชีพได้ในหลายๆประเทศ อยู่ในระดับมากซึ่งสอดคล้องกับ วิเคเตอร์วูม (Vroom, 1964) ได้กล่าวถึงทฤษฎีความคาดหวังว่าหมายถึง ความคาดหวังในตัวบุคคลนั้นๆดั่งนั้น จึงพยายามค้นคว้าวิธีใดวิธีหนึ่งเพื่อตอบสนองสิ่งที่คาดหวังไว้ ซึ่งเมื่อได้รับการตอบสนองแล้วความคาดหวังของบุคคลจะได้รับความพึงพอใจขณะเดียวกันก็คาดหวังในสิ่งที่สูงขึ้นเรื่อยๆ นั่นก็แสดงว่าผู้ปกครองส่วนมากได้ยอมรับถึงความสำคัญของภาษาจีนที่เป็นรองแค่ภาษาอังกฤษ และสามารถใช้ในการทำงานได้กับองค์กรหรือบริษัท ชาวจีนต่างก็กระจายกันออกมาลงทุนในหลายๆประเทศทั่วโลก จึงเกิดความคาดหวังกับบุตรหลานของตนต่อการเรียนภาษาจีนข้างต้น

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด และมีความคาดหวังอยู่ในระดับปานกลางคือ หวังว่าจะให้ไปศึกษาต่อที่ประเทศจีน ในระดับสูงขึ้นไปอีก อันเนื่องจากผู้ปกครองส่วนหนึ่งต่างเห็นว่าการไปศึกษาต่อยังประเทศจีนนั้นจะต้องมีค่าใช้จ่ายที่สูงขึ้นมากกว่าศึกษาเล่าเรียนต่อในประเทศไทย จึงไม่เกิดความคาดหวังที่จะส่งบุตรหลานไปเรียนต่อที่ประเทศจีนในระดับที่สูงขึ้นมากนัก นอกจากนี้จะเป็นผู้เรียนดีมีทุนการศึกษาจากสถาบันต่างๆคอยส่งเสริมก็เป็นอีกประการหนึ่ง ดังนั้นผู้ปกครองส่วนมากจึงมีความคาดหวังเพียงว่า เมื่อบุตรหลานจบการศึกษาแล้วจะมีความสามารถสื่อสารภาษาจีนได้ในระดับหนึ่งเป็นสำคัญ

5.2.2 จากการศึกษาเรื่องปัญหาและข้อเสนอแนะ ของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาจีนในโรงเรียนเด็กกำพร้าธรรม พบว่า ข้อที่เป็นปัญหามากที่สุดของผู้ปกครอง คือ การทำการบ้านภาษาจีน นักเรียนไม่สามารถทำได้ด้วยตนเอง ต้องคอยถามผู้ปกครองโดยที่ผู้ปกครองบางท่านยังอ่านหรือเขียนภาษาไทยด้วยตนเองไม่ได้ ทำให้เด็กเสียโอกาสในการทำการบ้านและเด็กเข้าใจยาก บางวิชามันยากเกินที่เด็กจะทำได้ ส่วนภาษาจีนเองผู้ปกครองส่วนใหญ่ก็ไม่รู้เรื่อง โดยปัญหารองลงไปก็คือ เด็กไม่ค่อยสนใจภาษาจีนเท่าไร สามารถท่องจำได้แต่ไม่สามารถอ่านและเขียนได้ ส่วนพื้นฐานด้านภาษาจีนของเด็กก็ยังอ่อนอยู่ความเอาใจใส่ยังน้อยมาก และครูเจ้าของภาษาจีนไม่เก่งภาษาไทย ทำให้สื่อสารกับเด็กไม่รู้เรื่องนักเรียนไม่เข้าใจ และครูสอนภาษาจีนก็มีไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน ส่วนเรื่องอื่นๆ ก็มีเวลาเด็กทำผิด ทำไม่ได้ มีการลงโทษด้วยการตีเด็กทำให้เด็กกลัว เวลาพักของนักเรียนในบางครั้งทำให้เด็กมีการบาดเจ็บ โดนแกล้ง มีการขโมยของในชั้นเรียน กับมีการเปลี่ยนครูผู้สอนหรือลาออกบ่อย เด็กบางคนเข้ากับครูใหม่ไม่ได้ผู้ปกครองเลยไม่อยากให้ลูกไปโรงเรียน สภาพแวดล้อมยังไม่ได้รับรื้อมากนัก และเด็กเป็นหวัดบ่อยมาก ห้องน้ำก็มีไม่เพียงพอ รถรับ-ส่ง นักเรียนที่มีอยู่บริการไม่ดีและราคาแพงเหล่านี้เป็นต้น

สำหรับในด้านข้อเสนอแนะของผู้ปกครองนั้น พบว่า ข้อที่ผู้ปกครองต้องการมากที่สุด อยากให้เน้นภาษาไทย ภาษาจีน ภาษาอังกฤษ ไม่อยากให้โรงเรียนเปลี่ยนครูบ่อยและต้องการครูภาษาจีน ที่เป็นเจ้าของภาษาเป็น 4 คน เพื่อจะได้สอนทุกชั้นให้ทั่วถึง กับควรปรับแผนการเรียนภาษาจีนให้มีคุณภาพมากกว่านี้ โดยอยากให้ครูสอนให้เด็กรู้ตัวอักษรภาษาจีนให้เพิ่มมากขึ้น และกำกับดูแลอย่างใกล้ชิด ให้เริ่มสอนเหมือนภาษาไทยและควรสอนซ่อมการอ่าน-เขียน ภาษาไทยไปด้วย ให้เน้นวิชาการกับวิชาสามัญทั้ง 8 กลุ่มสาระ ควบคู่กับกิจกรรมสร้างสรรค์มีการประเมินผลการเรียนภาษาจีน ไม่จำเป็นว่าครูภาษาจีนจะเป็นครูเจ้าของภาษาหรือไม่แต่ต้องสื่อสารกับเด็กนักเรียนรู้เรื่องเข้าใจ และต้องเก่งทั้งสองภาษาด้วย อยากให้มีสื่อการเรียนการสอนมากขึ้น และจัดกิจกรรมในการสร้างทักษะให้นักเรียนเข้าใจภาษามากขึ้น กับการดูแลเอาใจใส่เด็กนักเรียน

ให้มากกว่านี้ สอนให้นักเรียนพูดสุภาพมีหางเสียงมากขึ้น และเวลาที่เด็กเล่นที่สนามเด็กเล่นอยากให้มีครูดูแลด้วย อยากให้โรงเรียนขยายเส้นทางจัดรถ รับ-ส่งนักเรียนให้มากขึ้น สร้างห้องน้ำและปรับปรุงทัศนียภาพ มีการรณรงค์ให้ใช้ช้อนน้อยลงและสำรวจเด็กที่เป็นหวัดในห้องเรียนแล้วแจ้งผู้ปกครองให้หยุดเรียนเพื่อไม่ให้ติดหวัดกัน ดังได้กล่าวมาแล้ว

5.3 ข้อเสนอแนะจากข้อค้นพบในผลการวิจัย

5.3.1 จากข้อค้นพบในผลการวิจัย มีข้อเสนอแนะถึงความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาจีนในโรงเรียนเด็กกำพร้าธรรม ใน 5 ด้าน ซึ่งได้แก่ ด้านประโยชน์ ความสำคัญ และความจำเป็นของภาษาจีน ด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน ด้านผลกระทบการเรียนการสอนภาษาจีน ด้านความพึงพอใจในการบริหารจัดการและด้านความคาดหวังที่มีต่อการเรียนภาษาจีน พบว่าภาพรวมอยู่ในระดับมาก แสดงว่าผู้ปกครองนักเรียนสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่ว่า ประเทศจีนกำลังจะก้าวขึ้นเป็นผู้นำทางเศรษฐกิจในยุคปัจจุบัน กับได้ตระหนักถึงความสำคัญของการใช้ภาษาจีนในอนาคต จึงมีความเชื่อมั่นที่จะส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน เพื่อที่จะได้เรียนภาษาจีนเสริมเป็นภาษาพิเศษอีกภาษาหนึ่งในด้านต่างๆ จากข้อมูลวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยขอเสนอประเด็นสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ดังนี้

1) ด้านประโยชน์ ความสำคัญ และความจำเป็นของภาษาจีน ซึ่งเป็นด้านที่มีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด เห็นว่าเมื่อผู้ปกครองนักเรียนได้ตระหนักถึงความสำคัญของการเรียนการสอนภาษาจีนเช่นเดียวกับภาษาอังกฤษในทุกวันนี้แล้ว โรงเรียนควรจะนำความคิดเห็นของผู้ปกครองออกไปรณรงค์ ประชาสัมพันธ์ ให้ชุมชนมีความตื่นตัวในการเรียนการสอนภาษาจีนมากขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ โดยจัดทำเป็นแผ่นพับ หรือวารสารโรงเรียน ที่มีเรื่องเกี่ยวกับประเทศจีน และภาษาจีนโดยตรงออกเผยแพร่

2) ด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน ซึ่งยังมีความคิดเห็นภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยผู้ปกครองเห็นว่าครูสอนภาษาจีนควรเป็นครูเจ้าของภาษาโดยตรง พูดภาษาไทยได้ และมีหลักความรู้ในการสอนเป็นอย่างดีอยู่ในระดับที่มากที่สุด เห็นว่าเป็นจุดแข็งของโรงเรียนที่ได้ครูอาสาสมัครมาจากประเทศจีนโดยตรง ซึ่งนอกจากจะเป็นจุดเด่นของการประชาสัมพันธ์แล้ว เห็นว่าน่าจะส่งเสริมให้ครูเจ้าของภาษาไทยกับครูเจ้าของภาษาจีน ให้มีการสอนพิเศษ ในการแลกเปลี่ยนการเรียนภาษาไทย+จีน ระหว่างกันจนเกิดผลสัมฤทธิ์ และเป็นผลดีต่อผู้เรียนในที่สุด

3) ด้านผลกระทบการเรียนการสอนภาษาจีนภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งมีผู้ปกครองเห็นว่า ความมีวินัยและสติปัญญาของนักเรียนที่เรียนภาษาจีน ดีกว่าไม่ได้เรียนภาษาจีนเพียงใด อยู่ในระดับที่มาก และมีผลกระทบต่อความมั่นคง หรือการปกครองของสังคมอยู่ในระดับ

ที่น้อย เห็นว่าโรงเรียนควรจะใช้โอกาสนี้ สร้างกิจกรรมภาษาจีนต่างๆกับชุมชน ให้กว้างขวางออกไป

4) ด้านความพึงพอใจการบริหารจัดการ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยผู้ปกครองคิดว่าผู้บริหารโรงเรียนควรมีวิสัยทัศน์ในการจัดการศึกษาทั้งภาษาไทยและภาษาจีน อยู่ในระดับที่มาก เห็นว่าควรใช้ความพึงพอใจของผู้ปกครองนี้เป็นแรงกระตุ้นให้บุคลากรมีความมั่นใจในโรงเรียน และโรงเรียนก็ควรที่จะมีการส่งเสริมให้นักเรียนไปแข่งขันภาษาจีนในที่ต่างๆ โดยจัดหารางวัลให้เมื่อมีความผลสำเร็จ

5) ด้านความคาดหวังที่มีต่อการเรียนภาษาจีน ภาพรวมความคาดหวังของผู้ปกครองอยู่ในระดับมาก โดยคาดหวังว่าจบการศึกษาแล้ว จะสามารถไปทำงานประกอบอาชีพได้ในหลายประเทศ และมีความคาดหวังที่จะให้ไปศึกษาต่อที่ประเทศจีนในระดับที่สูงขึ้นไปอีก อยู่ในระดับปานกลาง เห็นว่าโรงเรียนควรจะประสานงานจัดหาทุนต่างๆจากประเทศจีน อาทิ ทุนขงจื้อ หรือทุนของโรงเรียนมัธยมจีน ให้กับนักเรียนที่มีผลการเรียนภาษาจีนดี เพื่อเป็นจุดกระตุ้นและแรงบันดาลใจให้ผู้เรียนมีความใฝ่ฝันในการที่จะเดินทางไปเรียนภาษาจีนที่ประเทศเจ้าของภาษา อันจะส่งผลดีกับนักเรียนโดยตรง และเป็นการยกระดับความคาดหวังของผู้ปกครองในเรื่องไปเรียนต่อที่ประเทศจีนให้สูงขึ้น

5.3.2 ข้อเสนอแนะทั่วไป

ผู้วิจัยได้ศึกษาความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาจีน ซึ่งปัจจุบันถือได้ว่าเป็นภาษาสากลจึงขอเสนอแนะว่า

1) โรงเรียนควรสร้างจิตสำนึกให้นักเรียนและผู้ปกครองได้ตระหนักถึงความจำเป็นของการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศให้มากกว่า 1 ภาษา อย่างน้อยต้อง 2 ภาษา เพราะการที่จะพัฒนาประเทศก้าวทันโลกสังคมได้นั้น เด็กไทยในอนาคตต้องพูดภาษาต่างประเทศได้อย่างน้อยสองภาษา

2) ผู้บริหารโรงเรียนต้องมีวิสัยทัศน์ในการจัดการศึกษา ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมโลก และสภาพเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของประเทศ จัดการศึกษาให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ฉบับ พ.ศ. 2542 โดยยึดหลักสูตรขั้นพื้นฐานเป็นแกนกลางในการกำหนดเนื้อหาสาระให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่นและชุมชน ที่สำคัญคือ การมองเห็นประโยชน์ของภาษาจีนให้เทียบเท่าภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นภาษาสากลมีความจำเป็นต่อการดำเนินธุรกิจและความสัมพันธ์ระหว่างประเทศเช่นเดียวกัน

3) ครูจะต้องเป็นผู้มีความสามารถในการจัดการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ และเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สามารถพัฒนาหลักสูตรการสอนภาษาให้ทันสมัย จัดทำแผนและกระบวนการเรียนการสอนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเรียนอย่างสนุกสนานไม่เบื่อ รักที่จะเรียน

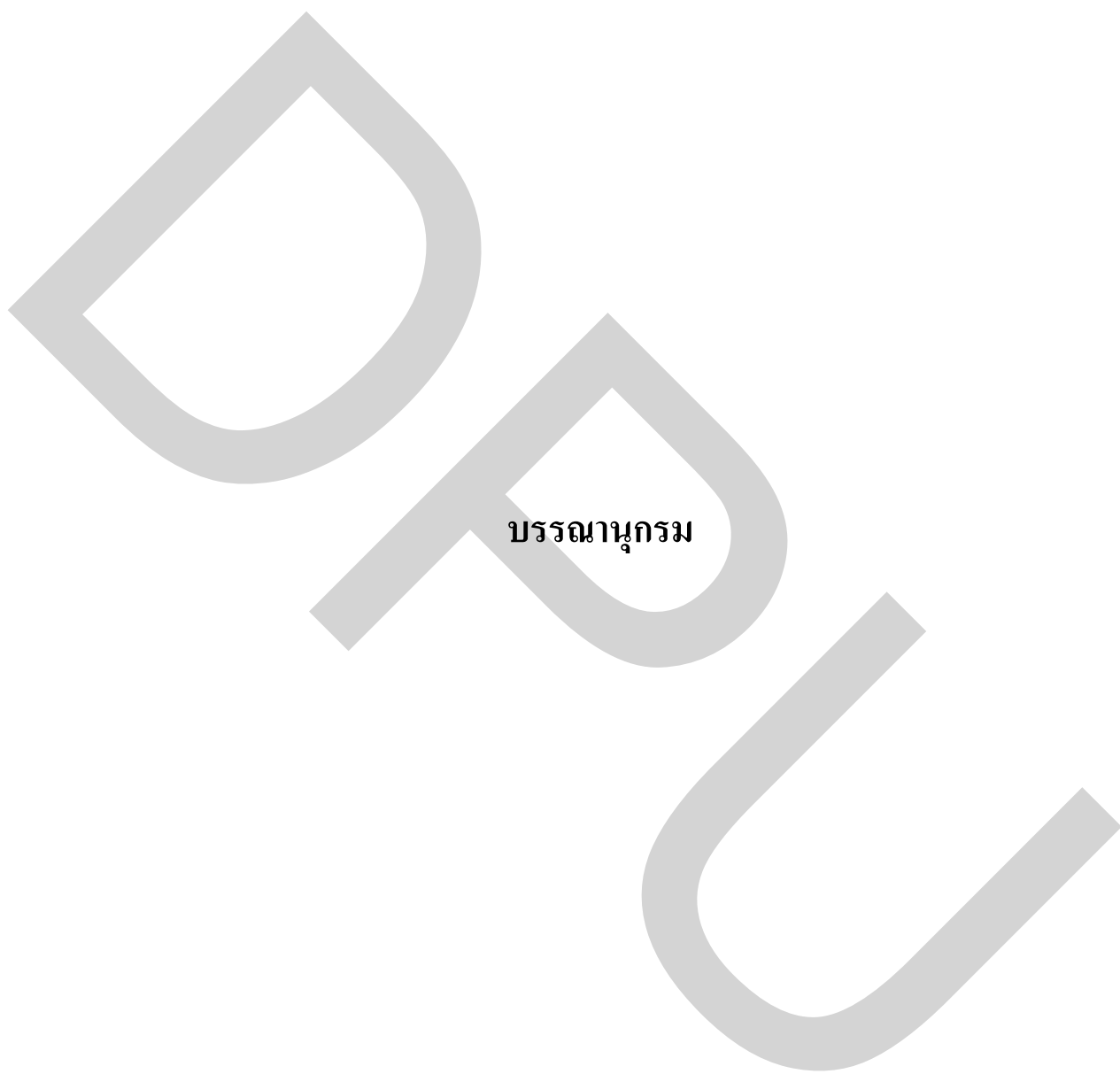
ภาษาจีน ปลุกจิตสำนึกให้ผู้เรียนเห็นประโยชน์ของภาษาจีน ซึ่งเป็นภาษาต่างประเทศมีความสำคัญ เช่นเดียวกับภาษาอังกฤษ

4) การจัดการศึกษาของเอกชนในอนาคต ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (สช.) น่าจะต้องมีรูปแบบที่ชัดเจนในการผลิตคนที่จะเน้นคนให้มีคุณลักษณะใดเป็นพิเศษ นอกเหนือจากการเรียนรู้ตามหลักสูตร เช่น ให้มีความรู้ด้านภาษาต่างประเทศ (อย่างน้อยสองภาษา) ด้านคอมพิวเตอร์ ความมีระเบียบวินัย คุณธรรมจริยธรรม ความเป็นผู้นำ การรู้จักคิดวิเคราะห์ สำหรับการพัฒนาคุณภาพของคนในด้านภาษาต่างประเทศ โรงเรียนเอกชนมีขีดความสามารถที่จะดำเนินการได้อยู่แล้ว เพียงแต่ สช. จะต้องกำหนดนโยบาย เป้าหมาย และทิศทางในการจัดการศึกษาด้านภาษาต่างประเทศให้ชัดเจน เพื่อสร้างความมั่นคงให้กับโรงเรียนเอกชน ให้โรงเรียนมีอิสระ มีความคล่องตัวในการดำเนินงาน

5) ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องต่อการจัดการสอนภาษาต่างประเทศ ควรจัดให้มีการวิจัยความคิดเห็นของผู้เรียนในการเรียนภาษาต่างประเทศ ซึ่งปัจจุบันมีความสำคัญต่อเศรษฐกิจ สังคม การเมือง ของประเทศชาติ

5.3.3 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรทำการศึกษาถึงผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาจีนโดยตรง รวมถึงการใช้ภาษาจีนในชีวิตประจำวันของนักเรียนกับครูผู้สอน ในครอบครัว และกับสังคมด้วย เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกที่เป็นประโยชน์สำหรับนำมาพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีน และการบริหารจัดการของโรงเรียน ให้ได้มากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- กนก งานไฟโรจน์. (2548). “โรงเรียนจีนไทบ้านดอน” หนังสืออนุสรณ์เปิดอาคารเรียน โรงเรียน
นวมินทร์วิทยา จ.สุราษฎร์ธานี. ม.ป.ท:ม.ป.พ.
- กรุณา เลิศพุทธิบุญ. (2543). การศึกษาเจตคติของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาจีนใน
โรงเรียนนานาชาติ (สารนิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต).
- นครราชสีมา: มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล.
- กรุณา เลิศพุทธิบุญ. (2555). รูปแบบการบริหารโรงเรียนเอกชนสอนภาษาจีน (วิทยานิพนธ์
ศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต). นครราชสีมา: มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล.
- กาญจนาอรุณสอนศรี. (2546). ความพึงพอใจของสมาชิกสหกรณ์ต่อการดำเนินงานของสหกรณ์
การเกษตรไชยปราการ จำกัดอำเภอไชยปราการจังหวัดเชียงใหม่. คณะเกษตรศาสตร์.
เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- กองการเศรษฐกิจ. สำนักงานพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ. รายงานการศึกษา เรื่อง บทบาททาง
เศรษฐกิจของคนจีนในประเทศไทยและอิทธิพลของคนจีนในภูมิภาค. ม.ป.ท.
- คณะกรรมการการศึกษาเอกชน. (2541). สำนักงาน.ข้อมูลโดยสังเขปเกี่ยวกับโรงเรียนเอกชนสอน
ภาษาจีน ในประเทศไทย กรุงเทพฯ : กลุ่มพัฒนาบุคลากร กองนโยบายพิเศษ
- คณะกรรมการการศึกษาเอกชน. (2541). เอกสารประกอบการประชุมคณะรัฐมนตรี เรื่องการ
กำหนดนโยบาย การสอนภาษาต่างประเทศและโรงเรียนจีนเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพ
ปัจจุบัน. กรุงเทพฯ : กองนโยบายพิเศษ
- คณะกรรมการการศึกษาเอกชน. (2541). แนวการจัดประสบการณ์ วิชาจีนประถมศึกษา
กรุงเทพฯ : กองนโยบายพิเศษ
- อารมณ จินดาพันธ์ (ผู้เชี่ยวชาญพิเศษ) “โรงเรียนสอนภาษาจีนในประเทศไทย” บทนิพนธ์ใน
การประชุมการศึกษาภาษาจีนภาคพื้นเอเชีย – แปซิฟิก ครั้งที่ 5 , หนังสือ อนุสรณ์เปิด
อาคารเรียนโรงเรียนนวมินทร์วิทยา
- ธีรวุฒิ เอกะกุล. (2543). ระเบียบวิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์.
อุบลราชธานี : สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี
- แนวความคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น. สืบค้น 7 มีนาคม 2558, จาก [http:// www. kb. psu. ac. th /psukb/
Bitstream /2553 /3383 /15 /239843 _eh2.pdf](http://www.kb.psu.ac.th/psukb/Bitstream/2553/3383/15/239843_eh2.pdf)

ขงยุทธสิมพา. (2542). ความพึงพอใจของครูโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานประถมศึกษา
จังหวัดอุดรธานี (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา). มหาสารคาม : มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม.

เมษม สอดส่องกฤษ. (2553). ปัญหาการเรียนการสอนภาษาจีนในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. สืบค้น
10 มีนาคม 2558, จาก [http://metchs.Blogs\[pot.com/2010/03/blog-post_9189.html?m=1](http://metchs.Blogs[pot.com/2010/03/blog-post_9189.html?m=1)

ราชบัณฑิตยสถาน. (2542). ความพึงพอใจ. ในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานพ.ศ.2542.

กรุงเทพฯ : นามมีบุ๊คส์.

โรงเรียนเต็กก่าธรรม (2556) . แผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาประจำปีงบประมาณ 2556

ลดาวัลย์ทรัพย์อยู่. (2543). ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อสภาพแวดล้อมของสถาบันบัณฑิต

พัฒนบริหารศาสตร์. กรุงเทพฯ : คณะพัฒนาสังคมสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

วิรุพพรณเทวี. (2542). ความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการของหน่วยงาน

กระทรวงมหาดไทย ในอำเภอเมือง จังหวัดแม่ฮ่องสอน. (วิทยานิพนธ์ปริญญา

วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต) เชียงใหม่. คณะเกษตรศาสตร์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ศิริชัย พงษ์วิชัย. (2551). การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยคอมพิวเตอร์.

กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ศูนย์จีนศึกษา. (2551). การเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยระดับประถมศึกษาและ

มัธยมศึกษา. สถาบันเอเชียศึกษา. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สุรีย์กาญจนวงศ์. (2548). จิตวิทยาสังคม. นครปฐม : คณะสังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ภาควิชา

สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.

อัฐพรมาท่า. (2543). ความพึงพอใจในงานของตำรวจสายตรวจรถจักรยานยนต์ในสังกัดกอง

บังคับ การตำรวจภูธรจังหวัดปทุมธานี (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ :

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

อุทัยพรณสุใจ. (2545). ความพึงพอใจของผู้ใช้บริการที่มีต่อการให้บริการขององค์การโทรศัพท์

แห่งประเทศไทยจังหวัดชลบุรี (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ :

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

อรรณเมษทัศน์. (2543). ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการให้บริการของมหาวิทยาลัย

รามคำแหง คณะพัฒนาสังคม (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา).

กรุงเทพฯ : สถาบัน บัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

ภาษาต่างประเทศ

Gilmer, B Van Haller. (1975). *Adjustment in Living and Work*. (2nded). New York :McGraw-Hill.

Good, C. V. (Ed.). (1973). *Dictionary of education (3rd.)*. New York: McGraw-Hill.

Kotler, Philip. (2000). *Marketing Management. The Millennium Edition*.

New Jersey :Prentice Hall.

Parasuraman, Zeithaml, & Berry. (1988). "Communication and Central Processes in the Delivery of Service Quality." *Journal of Marketing*.

รูป

ภาคผนวก

แบบสอบถามเพื่อวิจัย

เรื่อง ความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียน ที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาจีนในโรงเรียนเด็กกำพร้าธรรม

คำชี้แจง

1. การวิจัยครั้งนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการจัดการการศึกษา วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม โดยมีวัตถุประสงค์ในการวิจัยเพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาจีนในโรงเรียนเด็กกำพร้าธรรม แบ่งเป็น 5 ด้าน ได้แก่

- 1) ด้านประโยชน์ความสำคัญและความจำเป็นของภาษาจีน
- 2) ด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน
- 3) ด้านผลกระทบการเรียนการสอนภาษาจีน
- 4) ด้านความพึงพอใจการบริหารจัดการ
- 5) ด้านความคาดหวังที่มีต่อการเรียนภาษาจีน

2. แบบสอบถามชุดนี้เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับ ความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนต่อการเรียนการสอนภาษาจีน มีจุดมุ่งหมายเพื่อเป็นแนวทางสำหรับการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีนให้สอดคล้องกับหลักสูตรขั้นพื้นฐาน และเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงหลักสูตรกิจกรรมและกระบวนการเรียนการสอนให้ทันสมัยยิ่งขึ้น

แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบตรวจรายการ (Check List) จำนวน 10 ข้อ

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาจีน มีลักษณะเป็นมาตรา
ส่วน ประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 25 ข้อ

ตอนที่ 3 ปัญหาและข้อเสนอแนะ มีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิดให้แสดงความคิดเห็น

ความคิดเห็นของท่านมีคุณค่าและมีความสำคัญ ต่อการบริหารงานของโรงเรียนเต็กก่า
คุณธรรม

ทั้ง 5 ด้าน การตอบแบบสอบถามของท่านจะไม่มีผลกระทบใดๆ กับท่าน ดังนั้นจึงขอความกรุณา
ท่านได้ตอบตามความเป็นจริงหรือตามความคิดเห็นที่แท้จริงของท่าน และกรุณาตอบทุกข้อ เพื่อนำ
ข้อมูลไปใช้ประโยชน์ต่อไป

หวังว่าคงจะได้รับความกรุณาจากท่านเป็นเป็นอย่างดี จึงขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

นายวิญา วงศ์ลิขิตปัญญา

นักศึกษานิเทศศาสตร์

ตอนที่ 1 การสำรวจสภาพทั่วไปเกี่ยวกับผู้ปกครอง

โปรดกรอกข้อความ หรือเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ○ หน้าข้อความตามความเป็นจริง

1. ท่านเกี่ยวข้องกับนักเรียนในฐานะ

- ☐ บิดา – มารดา
- ☐ ญาติ (ระบุความสัมพันธ์)
- ☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ)

2. เป็นผู้ปกครองนักเรียนระดับ

- ☐ อนุบาล
- ☐ ประถม
- ☐ ทั้งอนุบาลและประถม

3. อายุ

- ☐ ต่ำกว่า 30 ปี
- ☐ 30 – 40 ปี
- ☐ 41 – 50 ปี
- ☐ 51 ปี

4. ระดับการศึกษา

- ☐ ประถมศึกษาและมัธยมศึกษา
- ☐ ปวศ, อนุปริญญา
- ☐ ปริญญาตรีขึ้นไป

5. อาชีพ

- ☐ ส่วนตัว
- ☐ ข้าราชการ

6. เหตุผลที่ท่านส่งบุตรหลานเข้าโรงเรียนนี้เพราะ

- ☐ บ้านใกล้โรงเรียน
- ☐ โรงเรียนมีชื่อเสียงด้านการเรียนดี
- ☐ มีญาติพี่น้องเรียนอยู่โรงเรียนนี้
- ☐ สะดวกในการรับส่งนักเรียน
- ☐ เป็นโรงเรียนของสมาคมฯ
- ☐ มีการเรียนการสอนภาษาจีน

☐ อื่น ๆ โปรดระบุ

7. ถ้าท่านมีบุตรหลานคนต่อไป ท่านจะส่งลูกหลานมาเรียนที่โรงเรียนอีกหรือไม่

- ☐ ให้เรียน
☐ ไม่ให้เรียน
☐ ยังไม่แน่ใจ

8. ความสามารถทางด้านภาษาจีนของท่าน

- ☐ อ่าน, เขียน, พูด, ฟังไม่เลย
☐ อ่าน, เขียน, พูด, ฟังได้บ้าง
☐ อ่าน, เขียน, พูด, ฟังได้ดี

9. ท่านประทับใจโรงเรียนแห่งนี้ในเรื่อง

- ☐ ความมีระเบียบวินัย
☐ ความเข้มแข็งทางวิชาการ
☐ การมีการสอนวิชาจีน
☐ อื่น ๆ โปรด.....

10. ท่านคิดว่าโรงเรียนแห่งนี้ควรปรับปรุงในเรื่องใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ☐ การบริการจัดการ
☐ การสอนครู
☐ ความเอาใจใส่ต่อนักเรียนในการเรียนภาษาจีน
☐ ความสัมพันธ์กับชุมชน
☐ ความสะอาดและความเป็นระเบียบภายในโรงเรียน
☐ อื่น ๆ โปรดระบุ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามวัดความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาจีนในโรงเรียน

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องใดช่องหนึ่งให้ตรงกับความคิดเห็นของท่านและความรู้สึกที่เป็นจริง สำหรับท่านมากที่สุด

ข้อ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
(1) ด้านประโยชน์ ความสำคัญ และความจำเป็นของภาษาจีน						
1	ท่านคิดว่าภาษาจีนมีความจำเป็นต่อการดำเนินการด้านอาชีพของท่านเพียงใด					
2	ท่านคิดว่าการเรียนภาษาจีนมีประโยชน์ต่อการเรียนเสริมสร้างให้ประกอบอาชีพมากเพียงใด					
3	ท่านคิดว่าภาษาจีนมีความสำคัญเช่นเดียวกับภาษาอังกฤษเพียงใด					
4	ท่านคิดว่าภาษาจีนเป็นสื่อในการเรียนรู้วิทยาการต่างๆ เพียงใด					
5	ท่านคิดว่าการเรียนภาษาจีนเป็นพื้นฐานในการเรียนระดับสูงเพียงใด					
6	ในฐานะที่ท่านเป็นผู้ปกครองท่านคิดว่าในอนาคตการเรียนภาษาจีนมีความสำคัญมากเพียงใด					
(2)ด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน						
7	การที่โรงเรียนได้กำหนดกระบวนการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ โดยมีวิชาภาษาจีนเป็นวิชานอกหลักสูตรและไม่มีผลต่อการสอบได้ – สอบตกของนักเรียนท่านเห็นด้วยเพียงใด					
8	ท่านคิดว่าการสอนภาษาจีนสัปดาห์ละ 10 คาบ (คาบละ 50 นาที) มีความเหมาะสมเพียงใด					
9	ท่านคิดว่าการเรียนภาษาจีน มีผลต่อการเรียนการสอนวิชาสามัญทั้ง 8 กลุ่มสาระ เพียงใด					
10	ท่านเห็นด้วยเพียงใดที่ครูสอนภาษาจีนควรเป็นครูเจ้าของภาษาโดยตรงพูดภาษาไทยได้ และต้องมีความรู้ในหลักการสอนเป็นอย่างดี					

ข้อ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
12	ท่านเห็นด้วยกับการสอนภาษาจีน โดยใช้กิจกรรมสนุกสนานมากกว่าการสอนให้ท่องจำเพียงใด					
13	ท่านเห็นด้วยกับการสอนภาษาจีนโดยใช้การสะกดออกเสียงด้วยอักษรโรมัน เพื่อให้การเรียนภาษาจีนง่ายขึ้นเพียงใด					
14	ท่านเห็นด้วยกับการใช้สื่อที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน เช่น หนังสือพิมพ์ แผ่นภาพ ป้าย ข้อความโฆษณาในเอกสารต่างๆหรือ ของจริงมาใช้ในการสอนภาษาจีนเพียงใด					
15	ท่านเห็นด้วยกับการวัดและประเมินผลวิชาภาษาจีนใช้การสอบข้อเขียนอย่างเดียวเพียงใด					
16	ท่านเห็นด้วยกับการที่โรงเรียนเปลี่ยนการวัดผลวิชาภาษาจีนจากการสอบมาเป็นการประเมินจากสภาพจริง ด้วยการใช้แฟ้มสะสมงานตลอดปีมาเป็นเกณฑ์ในการประเมินผลเพียงอย่างเดียว					
17	ท่านเห็นว่าการเรียนภาษาจีนควรเน้นการสนทนา ในการสื่อสารและเปลี่ยนบทบาทการสอนของครูมาเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางคือ สอนตามความต้องการ ความสนใจและเน้น กิจกรรมเป็นหลัก เพียงใด					
(3) ด้านผลกระทบการเรียนการสอนภาษาจีน						
18	ท่านคิดว่าความมีวินัยและสติปัญญาของนักเรียนที่เรียนภาษาจีนในโรงเรียนเอกชน ดีกว่าไม่ได้เรียนภาษาจีนเพียงใด					
19	ท่านเห็นด้วยกับการที่ลูกของท่านชอบเรียนภาษาจีนเป็นพิเศษมากกว่าภาษาไทย					
20	ท่านคิดว่าการจัดการให้มีการสอนภาษาจีน ในโรงเรียนที่เรียนหลักสูตรภาษาไทย อาจจะกระทบต่อความมั่นคง หรือการปกครองของสังคมเพียงใด					

ข้อ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
(4) ด้านความพึงพอใจการบริหารจัดการ						
21	ท่านคิดว่าผู้บริหารโรงเรียนที่มีการสอนภาษาจีน ควรมีทักษะในการจัดการศึกษาในด้านวิชาการทั้งภาษาไทย และภาษาจีนเพียงใด					
22	ท่านมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนเพียงใด					
(5) ด้านความคาดหวังที่มีต่อการเรียนภาษาจีน						
23	มีความคาดหวังว่าสามารถใช้ภาษาจีนสื่อสารในชีวิตประจำวันและประกอบธุรกิจได้ เป็นอย่างดี					
24	มีความคาดหวังว่าจะให้ไปศึกษาต่อที่ประเทศจีนในระดับสูงขึ้นไปอีก					
25	มีความคาดหวังว่าเมื่อจบการศึกษาแล้ว จะสามารถไปทำงานประกอบอาชีพได้ในหลายๆประเทศ					

ตอนที่ 3 ปัญหาและข้อเสนอแนะ

- ปัญหา

.....

.....

.....

- ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ขอได้รับความขอบคุณจาก

ผู้วิจัย

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ – นามสกุล

นายวิญา วงศ์ลิขิตปัญญา

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2552 ปริญญาตรี ศาสนศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ)

วิชาเอกรัฐศาสตร์การปกครอง คณะสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

พ.ศ. 2555 ประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาการจัดการ
การศึกษา

วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

ตำแหน่งและสถานที่ทำงานปัจจุบัน

ผู้อำนวยการ โรงเรียนเด็กกำพร้าธรรม